

Protokół

21. posiedzenia, I. sesyi, IX. peryodu Sejmu galicyjskiego z dnia 19. października 1908.

Początek o godzinie 10 minut 35 przed południem.

Przewodniczący: Marszałek krajowy JE. Stanisław hr. Badeni.

Sekretarze: Mieczysław Urbański, Stanisław Henryk hr. Badeni, Jan Wasung, Zacharyasz Skwarko.

Obechnych posłów 131.

Ze strony Rządu: c. k. Wiceprezydent Namiestnictwa Włodzimierz hr. Łoś.

Marszałek konstatuje dostateczną ilość posłów i otwiera posiedzenie.

Marszałek oznajmia, iż protokół 19. posiedzenia uważa za przyjęty, gdyż nie wniesiono przeciw niemu żadnych zarzutów, protokół 20. posiedzenia złożony w biurze sejmowym do przejrzenia.

Sekretarz p. Urbański odczytuje spis petycyi wniesionych po dzień 19. października 1908 roku, które przydzielono następującym komisjom, a mianowicie:

Wydziałowi krajowemu: L. s. 2655 do 2661, 2663—2668, 2671, 2672, 2680.

Komisji szkolnej: L. s. 2669—2670.

Komisji gminnej: L. s. 2675.

Komisji petycyjnej: L. s. 2662.

Komisji administracyjnej: L. s. 2673, 2679.

Komisji gosp. kraj.: L. s. 2676.

Komisji drogowej: L. s. 2674.

Komisji podatkowej: L. s. 2677.

Komisji kolejowej: L. s. 2678.

Po odczytaniu petycyi L. s. 2679 gminy m. Suchej i okolicznych o kreowanie Starostwa w Suchej, przemawia p. Szwed popierając tę petycyę.

Sekretarz p. Urbański odczytuje spis dalszych petycyi, które przydzielono odnośnym komisjom jak wyżej.

Marszałek udziela głosu przed przystąpieniem do porządku dziennego p. St. Tarnowskiemu.

Przemawia p. Stanisław Tarnowski i wnosi następujący wniosek nagły:

Wysoki Sejm raczy uchwalić :

Sejm prosi pana Marszałka, aby w jego imieniu przesłał Ojcu Świętemu następujące oświadczenie :

„Sejm Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem składa u stóp Waszej Świątobliwości wyznanie i przyrzeczenie wiary, wierności Kościołowi, czci i posłuszeństwa dla Jego Głowy. W pięćdziesiątą rocznicę Kapłaństwa Twojego racz Ojciec Święty przyjąć życzenia, iżby Bóg wszechmogący wspierał Cię swoją łaską, od niebezpieczeństw i nieprzyjaciół bronił, w zamiarach i przedsięwzięciach błogosławił, a nam wiernym aby dał długo jeszcze zostawać pod sterem takiego Pasterza“.

Izba bez rozprawy uchwała nagłość, a następnie sam wniosek.

Marszałek stwierdza, że Izba jednomyślnie uchwaliła ten wniosek.

Izba przystępuje do porządku dziennego, którego punktem pierwszym jest :

Pierwsze czytanie wniosku p. Lea i tow. o reorganizację c. k. straży policyjnej w miastach galicyjskich.

Przemawia p. Leo uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi na odesłanie tego wniosku do komisji gminnej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje :

Sprawozdanie komisji budżetowej o przedłożenie Wydziału krajowego w przedmiocie dalszego wyposażenia krajowego drogowego funduszu pożyczkowego.

Sprawozdawca p. St. Jędrzejowicz, uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania odczytuje następujące wnioski komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić :

I. Sejm przyjmuje do wiadomości sprawozdanie Wydziału krajowego z dnia 30. czerwca 1908 l. 82.705 w przedmiocie dalszego wyposażenia krajowego drogowego funduszu pożyczkowego, ustanowionego uchwałą Sejmuz dnia 13. października 1882.

II. Sejm postanawia, że niewpłacona dotychczas reszta 200.000 K. z uchwalonej przez Sejm na posiedzeniu z dnia 27. marca 1899 dotacyi w sumie 600.000 K. będzie wpłaconą do krajowego drogowego funduszu pożyczkowego w dwóch ratach po 100.000 K. w latach 1909 i 1910 i wstawia z tego tytułu 1. ratę 100.000 kor. do Rubr. VIII. lit. Dpoz. 10. wydatków budżetu krajowego na rok 1909.

III. 1) Sejm postanawia uposażyć krajowy drogowy fundusz pożyczkowy dalszą dotacją w sumie 800.000 kor.

2) Ta dotacja w sumie 800.000 koron będzie wpłacona do krajowego drogowego funduszu pożyczkowego w ośmiu bezpośrednich po sobie następujących ratach rocznych po 100.000 koron począwszy od r. 1911.

IV. Sejm poleca Wydziałowi krajowemu, ażeby począwszy od r. 1911. do r. 1918 włącznie wstawiał do budżetu krajowego po 100.000 kor. rocznie tytułem dotacyi dla krajowego drogowego funduszu pożyczkowego, ustanowionego uchwałą sejmową z dnia 13. października 1882.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje do rozprawy szczegółowej i uchwała oddzielnie oraz bez rozprawy powyższe wnioski I. — IV. komisji, które p. sprawozdawca odczytuje.

Następuje :

Sprawozdanie komisji budżetowej w sprawie podwyższenia rocznej dotacyi na cele popierania budowy kolei niższorzędnych z 750.000 K. na 900.000 K.

P. Stanisław Jędrzejowicz, w zastępstwie sprawozdawcy p. Skołyżewskiego

uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujące wnioski komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

I. 1. Upoważnia się Wydział krajowy do wstawiania w preliminarz funduszu krajowego na cele popierania budowy kolei niższorzędnych w myśl ustawy krajowej z 17. lipca 1893 Dz. u. kr. Nr. 42 rocznej dotacyi w kwocie 900.000 K., słowami: dziewięćkroć sto tysięcy koron przez lat 75 (siedmdziesiąt pięć), począwszy od roku 1909 (dziewiątego).

2. Wszelkie oszczędności w tej rubryce i wpływy od dłużników i z tytułów kolejowych, przez kraj nabytych tak w kapitale jak i odsetkach, wpływać będą do funduszu kolejowego, który osobno ma być zarachowywany i administrowany.

3. Uchwały sejmowe z 15. lutego 1894 i z 17. marca 1899, ustanawiające dotacje dla funduszu kolejowego w rocznej kwocie 750.000 K., uchyla się niniejszem w całej osnowie.

II. Sejm oznacza zwolnienie rocznego obciążenia krajowego funduszu kolejowego przez dochody kolei lokalnych przez kraj gwarantowanych w sumie rocznej 500.000 K. słowami pięćset tysięcy koron.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda.

Izba przystępuje do rozprawy szczegółowej i uchwała oddzielnie oraz bez rozprawy powyższe wnioski I. i II. komisji, które p. sprawozdawca odczytuje.

Następuje:

Sprawozdanie komisji budżetowej o petycji gminy król. stołecznego miasta Lwowa w sprawie zaciągnięcia 4 milionowej pożyczki na pokrycie kosztów budowy miejskiej kolei elektrycznej i nowej elektrowni miejskiej, oraz w sprawie ndzielenia gwarancji kraju dla anuiterów tej pożyczki.

P. St. Jędrzejowicz w zastępstwie sprawozdawcy p. Skołyśzewskiego, uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania odczytuje następujący wniosek komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić załączony projekt ustawy:

U s t a w a

z dnia o poręczeniu przez kraj. pożyczki król. stoł. miasta Lwowa w sumie 4,000.000 koron na rozszerzenie miejskiej kolei elektrycznej.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam co następuje:

Art. I.

Kraj Królestwa Galicyi Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem poręcza za pożyczkę w wysokości czterech milionów (3,000.000) koron, którą gmina król. stołecznego miasta Lwowa zamierza w Banku krajowym we Lwowie zaciągnąć w obligacjach kolejowych tegoż Banku.

Pożyczka ta jest przeznaczoną na rozszerzenie sieci miejskiej kolei elektrycznej i budowę nowej elektrowni miejskiej.

Art. II.

Raty amortyzacyjne od tej pożyczki obowiązana jest Rada król. stołecznego miasta Lwowa przez cały czas okresu umorzenia wstawiać do budżetu i obowiązana jest przy uchwaleniu budżetu uchwalić stosowne środki pokrycia niedoboru budżetowego. Gdyby Rada miejska tego obowiązku nie dopełniła, Wydział krajowy wstawi raty amortyzacyjne od niniejszej pożyczki w budżet gminny miasta Lwowa i nałoży stosowne dodatki do podatków na pokrycie pożyczkowych rat amortyzacyjnych, względnie na pokrycie niedoboru budżetowego.

Budżet przez Radę miejską uchwalony przedłoży magistrat król. stoł. miasta Lwo-

wa Wydziałowi krajowemu corocznie najpóźniej 15. grudnia przed rokiem przedmiotowym.

Zamknięcie rachunków z ubiegłego roku, przez Radę miejską sprawdzone i przyjęte, przedłoży magistrat Wydziałowi krajowemu corocznie najpóźniej 1. września.

Art. III.

Wykonanie tej ustawy poruczam Moim Ministrom spraw wewnętrznych i skarbu.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca wnosi przyjęcie tej ustawy en bloc.

Izba uchwała przyjęcie powyższej ustawy en bloc, poczem w oddzielnem głosowaniu uchwała cały projekt ustawy en bloc.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania, uchwała Izba powyższy projekt ustawy w trzeciem czytaniu bez czytania.

Następujące punkty porządku dziennego, a mianowicie:

Sprawozdanie komisji gospodarstwa krajowego o sprawozdaniu Wydziału krajowego w sprawie podniesienia chowu koni.

Sprawozdanie komisji drogowej w przedmiocie wniosków posłów Korola i Ptaka o zniesienie myt na drogach i mostach krajowych;

usuwa Marszałek z porządku dziennego z powodu nieobecności sprawozdawców w Izbie.

Następuje:

Sprawozdanie komisji gospodarstwa krajowego w przedmiocie ustanowienia fachowych państwowych inspektorów piwnic winnych.

Sprawozdawca p. A. Theodorowicz-uwolniony na wniosek sekretarza Urbńskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujący wniosek komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Zastrzeżony w §. 13. ustawy państwowej z d. 12. kwietnia 1906 r. Dz. u. p. Nr. 210, o kupczeniu winem, moszczem winnym i zacierem winnym, wpływ na mianowanie państwowych inspektorów piwnic winnych przelewa Sejm na Wydział krajowy.

Przemawia p. Wasung i stawia rezolucję:

Wzywa się c. k. Rząd do pomnożenia posad inspektorów piwnic winnych do liczby czterech.

Izba popiera tę rezolucję p. Wasunga.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca i przyjmuje rezolucję p. Wasunga.

Izba uchwała powyższy wniosek komisji wraz z rezolucją p. Wasunga przyjętą przez p. sprawozdawcę.

Następuje:

Sprawozdanie komisji górniczej o sprawozdaniu Wydziału krajowego w przedmiocie spraw górniczych.

Marszałek usuwa ten punkt porządku dziennego z powodu nieobecności w Izbie p. sprawozdawcy.

Następuje:

Sprawozdanie komisji przemysłowej o wniosku posłów Halbana i Kolischera w sprawie wezwania c. k. Rządu o utworzenie oddziału technicznego przy c. k. Starostwie w Drohobyczu.

Sprawozdawca p. Halban uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbńskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujący wniosek komisji.

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

1. Wzywa się c. k. Rząd, aby jak najrychlej ustanowił oddział techniczny przy c. k. Starostwie w Drohobyczu, tymczasem zaś przydzielił temuż c. k. Starostwu przynajmniej dwie siły techniczne.

2. Wzywa się c. k. Rząd, aby celem pozyskania i pomnożenia sił technicznych przystąpił do reorganizacji tej gałęzi służby publicznej

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej i uchwała oddzielnie oraz bez rozprawy powyższe wnioski 1 i 2 komisji, które p. sprawozdawca odczytuje.

Następuje:

Sprawozdanie komisji gospodarstwa krajowego o sprawozdaniu Wydziału krajowego co do krajowej szkoły gospodarstwa lasowego we Lwowie.

Sprawozdawca p. Cipser uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania odczytuje następujące wnioski komisji.

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

1. Sprawozdanie Wydziału krajowego o krajowej szkole gospodarstwa lasowego we Lwowie za r 1906/7 przyjmuje się do wiadomości.

2. Sejm ustanawia w miejsce dotychczasowego następujący etat osób i płace w krajowej szkole gospodarstwa lasowego we Lwowie:

a) dyrektor z płacą 4.800 koron, dodatkiem aktywalnym 1.288 koron i prawem do poboru pięciu dodatków pięcioletnich, każdy po 500 koron rocznie;

b) trzech profesorów fachowych z płacą po 3.280 koron, dodatkiem aktywalnym 960 koron i prawem do poboru pięciu dodatków pięcioletnich, każdy po 50 koron;

c) trzech profesorów adjunktów z płacą po 2.400 koron, dodatkiem aktywalnym 720 koron i prawem do poboru pięciu dodatków pięcioletnich, każdy po 400 koron;

3. Sejm przyjmuje do wiadomości postanowienie Wydziału krajowego co do zmiany nazwy „Krajowa szkoła gospodarstwa lasowego we Lwowie“ na nazwę „Wyższa szkoła lasowa we Lwowie“.

4. Sejm uchwała, by Wydział krajowy ogłosił konkurs na napisanie fachowych podręczników szkolnych lasowych w języku polskim.

5. Sejm poleca Wydziałowi krajowemu, aby na przyszłej sesji przedłożył projekt rozszerzenia budynku obecnej lwowskiej szkoły lasowej.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej i uchwała bez rozprawy i en bloc na wniosek p. sprawozdawcy powyższe wnioski 1—5 komisji.

Następuje:

Sprawozdanie komisji sanitarnej o sprawozdaniu Departamentu V. Wydziału krajowego za czas od 1. grudnia 1906 do 15. maja 1908.

Marszałek oznajmia, że usuwa tę sprawę z porządku dziennego z powodu nieobecności w Izbie p. sprawozdawcy.

Następuje:

Sprawozdanie komisji gospodarstwa krajowego o sprawozdaniu Wydziału krajowego o melioracjach i wniosku p. Kędziora.

Sprawozdawca poseł Gorayski uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania odczytuje następujące wnioski komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

I. Sprawozdanie Wydziału krajowego z dnia 11. sierpnia 1908 l. 76.740 Sejm przyjmuje do wiadomości.

II. Sejm przyznaje na popieranie mniejszych robót melioracyjnych w myśl uchwały swej z dnia 26. listopada 1889 w rubr. IX. poz 16. wydatków następujące zasilki:

Na rok 1908:			
a)	na konserwację osuszenia bagien Rudnickich (do r. 1908)	2.800 K	
b)	na konserwację osuszenia bagien Stojanowskich (do r. 1914)	1.200 K	
e)	na konserwację osuszenia bagien Oleskich (do roku 1925)	1.000 K	
d)	na drenowanie gruntów włościańskich VIII. rata (z 10-lecia)	200.000 K	
e)	na zabudowanie potoków Harbutówki i Gościłki w pow. Myślenickim III. rata (ostatnia) kredyt dodatkowy	40.300 K	
f)	na regulację potoku Mikoszki w Rzeszowie III. rata (z 5-lecia)	6.432 K	
g)	na osuszenie gruntów w gminie Bojaniec w powiecie Żółkiewskim III. rata (ostatnia)	12.000 K	
h)	na osuszenie gruntów w gminie Żydaczów III. rata (ostatnia)	9.367 K	
i)	na zabudowanie potoku Stańkowskiego (pow. N. Sącz) II. rata (ostatnia)	6.425 K	
k)	na zabudowanie potoku Bieczyczanki (pow. Nowy Sącz) II. rata (ostatnia)	15.000 K	
l)	na zabudowanie potoku Dubeń w gminie Spas (pow. Stary Sambor) II. rata (ostatnia) oraz kredyt dodatkowy	19.500 K	
m)	na regulację potoku Wołanki	6.150 K	
n)	na zabudowanie potoku Psarki (kredyt dodatkowy)	1.000 K	
o)	na zabudowanie potoku Łączki	6.000 K	
p)	na regulację Prutu pod Łanczynem I. rata z (2-1.)	16.000 K	
r)	na budowę rowów osuszających w gminie Borki niżnie (pow. Mielec)	7.800 K	
s)	na obwałowanie Sanu w Biełlińcu (pow. Nisko)	8.500 K	
t)	na osuszenie gruntów w Demeszkwicach (p. Rohatyn)	2.835 K	
u)	na osuszenie gruntów włościańskich w Małnowie (p. Mościsk)	6.478 K	
w)	na osuszenie łąk włościańskich w Oleszycach starych (pow. Cieszanów)	3 800 K	
x)	na regulację potoku „Stara rzeka“ w gminach Dąbrowiec i Łozina (powiat Gródek)	2.333 K	
y)	na regulację potoku Olszaniczy w gm. Zwierzyn (pow. Lisko)	2.200 K	
z)	na budowę wodociągu w Kołaczycach	8.000 K	
aa)	do dyspozycji W. kraj.	75.000 K	
	Ogółem	460.120 K	
Na rok 1909:			
a)	na konserwację osuszenia bagien Stojanowskich (do r. 1914)	1.200 K	
b)	na konserwację osuszenia bagien Oleskich (do r. 1925)	1.000 K	
c)	na drenowanie gruntów włościańskich IX. rata (z 10-lecia)	200.000 K	
d)	na regulację potoku Mikoszki w Rzeszowie IV. rata (z 5-lecia)	6.432 K	

e) na regulację Prutu pod Łączynem II. r. (z 2-lecia)	16.000 K
f) na osuszenie gruntów w Demeszkowcach (pow. Rohatyn) II. rata (z 2-lecia)	2 835 K
g) na osuszenie gruntów włościańskich w Malnowie (powiat Mościska) II. rata (z 3-lecia)	6.478 K
h) na osuszenie łąk włościańskich w Oleszycach starych (pow. Cieszanów) II. rata (z 2-lecia)	3.800 K
i) na regulację potoku „Stara rzeka“ w gminach Dąbrowie i Łozina (pow. Gródek) II. rata (z 2-lecia)	2.333 K
k) na zabudowanie potoku Stańkowskiego (pow. Nowy Sącz) kredyt dodatkowy	800 K
l) na osuszenie gruntów włościańskich w gminie Budy łańcuckie i Świętoniów (p. Łańcut)	7.667 K
m) na budowę wodociągu w Kalwarii zebrzydowskiej	15.000 K
n) na regulację kanału Bucowskiego (pow. Przemyśl) I. rata (z 3-lecia)	15.000 K
o) na regulację Potoku Wołanki (zasilek dodatkowy)	3.280 K
p) do dyspozycji Wydziału krajowego	75.000 K
Ogółem	356.825 K

2. w Chyszewicach I. rata (z 3-lecia)	250 K
3. w Dmytrowie	500 K
4. w Poloniczny	1.000 K
5. w Sielcu II. rata (z 3-l.)	500 K
6. w Kuliczkwie II. rata (z 3-lecia)	500 K
7. w Peczeni II. r. (z 3-lecia)	500 K
8. w Rzęśni polskiej na gruntach Dra Tadeusza Marsa II. rata (z 3-lecia)	500 K
9. na nawozy mineralne na grunta torfowe włościańskie: w perymetrze bagien Oleskich i Stojanowskich po 1.000 K, w perymetrze regulacji Pustej 2.000 K, w perymetrze bagien Rzemieńskich, tudzież regulacji Błotni i górnej Trześniówki po 500 K.	5.500 K
Ogółem	9.750 K

Na rok 1909.

Na popieranie doświadczeń z kulturą torfowisk:

1. w Chyszewicach II. rata z (3-lecia)	250 K
2. w Sielcu III. r. (ostatnia)	500 K
3. w Kuliczkwie III. rata (ostatnia)	500 K
4. w Peczeni III. r. (ostatnia)	500 K
5. w Rzęśni polskiej na gruntach Dra Tadeusza Marsa III. rata (ostatnia)	500 K
6. na nawozy mineralne na grunta torfowe włościańskie w perymetrze bagien Oleskich i Stojanowskich po 1.000 K, w perymetrze regulacji Pustej 2.000 K, a w perymetrze bagien Rze-	

III. Sejm przyznaje na popieranie doświadczeń z kulturą torfowisk w rubr. IX. poz. 17. wydatków następujące zasłki:

Na rok 1908:

1. w Rzochowie III. rata (ostatnia)	500 K
-------------------------------------	-------

mieńskich, tudzież regulacji Błotni i górnej Trześniówki po 500 kor., czyli
razem 5.500 K
Ogółem 7.750 K

IV. Sejm powiększa personal techniczny krajowego biura melioracyjnego o 2 etatowych starszych inżynierów, 2 etatowych inżynierów I. klasy i 2 etatowych inżynierów II. klasy i upoważnia Wydział krajowy do obsadzenia tych posad z dn. 1. stycznia 1909.

Sejm poleca Wydziałowi krajowemu, żeby na najbliższej sesji przedłożył wniośki wydatniejszego pomnożenia etatu Biura melioracyjnego.

V. Sejm ustanawia w biurze melioracyjnym posadę radcy w VI. klasie rangi dla referenta administracyjno-prawnego.

VI. Sejm wzywa c. k. Rząd, aby zbadał przyczyny opóźniania się władz politycznych w zawiązywaniu spółek wodnych dla publicznych przedsiębiorstw melioracyjnych i aby poczynił odpowiednie skuteczne zarządzenia ku możliwie najspieszniejszemu załatwieniu tych spraw.

VII. Sejm poleca Wydziałowi krajowemu, by w roku 1909, zarządził zdjęcia i wypracowanie planów dla regulacji rzek Worony, Gologórki i Łososiny.

VIII. Sejm poleca Wydziałowi krajowemu, aby zasiłki dla drenowania gruntów włościańskich z funduszu krajowego wymierzał w wysokości $33\frac{1}{3}\%$ sumy kosztorysowej i w tej samej wysokości wyjednał z państwowej dotacji dla drobnych melioracji.

IX. Sejm wzywa c. k. Rząd, ażeby w myśl dwukrotnych uchwał Sejmu dolnoaustriackiego, do których to uchwał przyłączyły się Wydziały innych krajów, przedłożył Radzie państwa projekt ustawy o użytkowaniu sił wodnych dla wytwarzania energii elektrycznej i oddaniu sił wodnych w posiadanie krajów.

X. Sejm uchwała załączone % projekty ustaw:

1. o regulacji potoku Macochy z dopływami;

2. o osuszeniu bagien Rzeszowskich;

3. o regulacji rzeki Sołokii z dopływami;

4. o regulacji potoków Kłodnicy (Niezachówki) i Brydnicy z dopływami.

XI. Sejm upoważnia Wydział krajowy do wydatkowania kwot preliminowanych w dziale B) rubr. IX. na rok 1908 do końca lutego 1910, takichże zaś kwot preliminowanych na rok 1909 do końca lutego 1911.

XII. Wojciechowi Spiewakowi, dozorecy melioracyjnemu, udziela się veniam aetatis.

Również Wysoki Sejm przydzielił tejże komisji cały szereg petycji i wniosków, których załatwienie należy po części do kompetencji c. k. Namiestnictwa, po części zaś do kompetencji Wydziału krajowego; komisya zatem proponuje odstąpić je c. k. Rządowi, względnie Wydziałowi krajowemu do zbadania i możliwego uwzględnienia.

Do zakresu działania c. k. Namiestnictwa należą sprawy poruszone w petycyach:

1. Ls. 425 gmin Kalembina i Kożuchów o oddanie starych łożysk Wisłoka;

2. Ls. 1692 gminy Smolarzyny powiatu łańcuckiego o przyspieszenie regulacji rzeki Wisłok;

3. Ls. 2391 gmin i obszarów dworskich o regulację Mlecзки;

4. Ls. 1771 gminy Miejsce Piastowe o regulację i obwałowanie potoku Lubatówka;

5. Ls. 542, 1044, 1236 Franciszka Koński, Franciszka Szczepaniaka, Tomasza Barborka, 1784 i 1981 Michała Papli i Jana Wojcieszka w Kaniowie bestwińskim pow. bialskiego o reklasyfikację i odpisa-

nie podatków z gruntów, zajętych pod obwałowanie Wisły.

Do zakresu działania Wydziału krajowego należy załatwienie następujących petycji:

1. Ls. 293 gminy Podmichałowce, Ls. 1394 gminy Hrehorów i Ls. 1395 gminy Żurów powiatu rohatyńskiego o regulację Świerza;

2. Ls. 1333 gminy Żabno o regulację Wątku żabińskiego;

3. Ls. 1338 gminy Wierzechosławice pow. tarnowskiego o odwodnienie 500 morgów gruntów zabagnionych ulewnymi deszczami dla umożliwienia uprawy;

4. Ls. 1339 gmin Strzeszyce i Krosna powiatu limanowskiego o zabudowanie potoku Krośnieńskiego;

5. Ls. 1370 gminy Zemianów, Ls. 1396 gminy Korostowice, Ls. 1800 gminy Bołszowce powiatu rohatyńskiego, gminy Chorostków, Tustań i Halicz, tudzież obszaru dworskiego Chorostków powiatu stanisławowskiego i Ls. 700 gminy Korostowice, oraz Ls. 1810 wniosku p. Winniczuka o regulację rzeki Gniłej Lipy;

6. Ls. 1693 gminy Wólka mazowiecka i Ls. 1694 gminy Hujcze pow. rawskiego, tudzież wniosek Ls. 1653 posła ks. Kołpa z-kiewicza o przyspieszenie regulacji rzeki Raty;

7. Ls. 1632 gminy Szczawnica niżna pow. nowotarskiego o regulację potoku Bryjarka;

8. Ls. 1853 obszaru dworskiego Monasterzec o zabudowanie potoku Spryni;

9. Ls. 1899 gminy Sulistrowa pow. krośnieńskiego o regulację potoku Równia;

10. Ls. 841 i Ls. 1903 15 gmin powiatów rudeckiego, samborskiego i starsamborskiego o przyspieszenie regulacji potoku Błóżewki;

11. Ls. 1976 i 1977 Wydziału powiatowego w Wieliczce o odwodnienie gruntów nad Wisłą, Raba, Skawinką i Wilgą dla umożliwienia uprawy;

12. Ls. 108 gminy Brzegi o regulację Strwiąża;

13. Ls. 559 gminy Bogumiłowice w sprawie sprzedaży trawy na wałach Dunajca;

14. Ls. 561 gminy Wał Ruda o regulację Olszówki;

15. Ls. 834 gminy nowy Kałusz o regulację Siwki;

16. Ls. 847 Wydziału powiatowego w Dobromilu o regulację Wiaru powyżej Łomny;

17. Ls. 925 gminy Ropeczyce, Ls. 1060 Kółka rolniczego w Niedźwiadzie i Ls. 1108 Wydziału pow. w Ropeczycach o regulację potoków Wielopólki i Niedźwiadki;

18. Ls. 953 gminy Zaborów o przyspieszenie regulacji Borowej strugi;

19. Ls. 1055 Komisji zdrojowej w Szczawicy o regulację potoku Szczawnego;

20. Ls. 2154 włościan z Trześniowa Michała i Maryi Kaczorów, Antoniego Rymarowicza, Katarzyny Rymarowicz, Wojciecha Kaczora i spadkobierców śp. Rozalii Kaczor o przyjęcie pokrycia resztujących kwot datków konkurencyjnych na regulację Wisłoka, lub ewentualnie ich odroczenie na lata późniejsze;

21. Ls. 2155 Michała Papli z Kaniowa bestwińskiego w pow. bialskim o zarządzenie wypłaty odszkodowania za umieszczenie kuźni na jego gruncie przez kierownictwo regulacji Wisły;

22. Ls. 2153 Franciszka Koski z Kaniowa w pow. bialskim o uwzględnienie jego realności przy obwałowaniu Wisły;

23. Ls. 1659 wniosek p. Kleskiego o przystąpienie do regulacji potoków Rydelówki, Czarnej i Kołomyjki;

24. Ls. 2271 gminy Jasionka Maniowa pow. turczańskiego o zabudowanie potoku Jasieniczka.

Komisya gospodarstwa krajowego wniosła:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

XIII. Petycyje Ls. 425, 1692, 2391, 1771, 542, 1044, 1236, 1784 i 1981 odstępuje się c. k. Rządowi do zbadania i możliwego uwzględnienia.

XIV. Petycyje i wnioski Ls. 293, 1395, 1332, 1338, 1339, 1370, 1800, 700, 1810, 1693, 1694, 1653, 1632, 1853, 1899, 841, 1903, 1976, 1977, 108, 559, 561, 834, 847, 925, 1060, 1108, 953, 1055, 2154, 2155, 2153, 1659 i 2271 odstępuje się Wydziałowi krajowemu do zbadania i możliwego uwzględnienia.

U s t a w a

z dnia o regulacji potoku Macochy z dopływami.

Za zgodą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkim Księstwem Krakowskim rozporządzam, co następuje:

§. 1.

Regulacya potoku Macochy od mostu na drodze gminnej w Kętach do ujścia do Soły wraz z dopływami ma być wykonana jako przedsiębiorstwo przymusowej spółki wodnej, mającej się zawiązać na podstawie §. 45. krajowej ustawy wodnej z dnia 14. marca 1875 Dz. u. kraj. Nr. 38, subwencyonowane z funduszu krajowego.

§. 2.

Za podstawę techniczną tej regulacji służyć ma projekt Wydziału krajowego z r. 1907, który preliminarzuje koszta robót na 1,166.000 koron.

Wydział krajowy zostaje jeduak upoważniony do poczynienia zmian w tym projekcie w porozumieniu z Administracyą państwa w granicach powyższej sumy kosztorysowej.

§. 3.

Koszta budowy wraz z wydatkami na utrzymanie w czasie budowy i kosztami zarządu pokryte będą z mającego się w tym celu utworzyć funduszu regulacyjnego.

Do pokrycia tych kosztów mają się przyczynić:

a) fundusz krajowy bezzwrotnym zasiłkiem w wysokości czterdziestu procent preliminarzowanych kosztów;

b) państwowy fundusz melioracyjny w myśl §. 6. ustępu 2. i §. 4. ustępu 2. a) ustawy z dnia 30. czerwca 1884 Dz. u. p. Nr. 116 bezzwrotnym zasiłkiem w wysokości czterdziestu procent kosztów, z zastrzeżeniem konstytucyjnego zezwolenia;

c) wreszcie właściciele gruntów i zakładów, które położone są w okręgu konkurencyjnym przez władze administracyjne oznaczyć się mającym, resztą preliminarzowanych kosztów budowy, a to w myśl §. 66. krajowej ustawy wodnej z dnia 14. marca 1875 Dz. u. kr. Nr. 38 według stosunku korzyści, których oczekiwać należy, lub w miarę wielkości niebezpieczeństwa, które ma być usunięte, albo też, o ile rozkład kosztów na tej podstawie nie da się oznaczyć, według wartości tych gruntów i zakładów.

§. 4.

Termin rozpoczęcia robót i czas trwania budowy, tudzież wysokość i termin płatności corocznych rat datków kraju, państwa i stron interesowanych, w §. 3. pod e) wymienionych, oznaczy Wydział krajowy wspólnie z Administracyą państwa.

§. 5.

Dla utrzymania wykonanych robót ma być utworzony oddzielny fundusz.

Fundusz ten składać się będzie:

1. z dochodów uzyskanych z wydzierżawiania skarp potoku Macochy i dopływów;

2. z grzywien nakładanych za przekroczenia wodne przy tem przedsiębiorstwie w myśl art. I. ustawy z dnia 4. stycznia 1903 Dz. u. kraj. Nr. 12;

3. z corocznych datków kraju i presteacyi konkurencyjnych.

Dalsze postanowienia co do wysokości datków kraju i presteacyi konkurencyjnych na konserwację, oraz co do zarządzeń potrzebnych dla utrzymania wykonanych budowl wydane zostaną w drodze ustawodawstwa krajowego.

§. 6.

Zarząd budowy, oraz funduszu regulacyjnego i konserwacyjnego obejmie Wydział krajowy.

Sposób, w jaki ma być utworzony Wydział spółki wodnej, tudzież liczbę członków tego Wydziału określi statut, mający się ułożyć przez władzę polityczną.

Sposób wykonania przedsiębiorstwa i ostateczny kosztorys oznaczyć ma Wydział krajowy w porozumieniu z Namieśtnictwem, któremu podobnie jak i stronom interesowanym przyznany będzie wpływ odpowiedni na tok spraw technicznych i ekonomicznych przedsiębiorstwa.

Bliższe szczegóły co do zakresu i sposobu wywierania tego wpływu, oraz co do ewentualnego bezpośredniego współdziałania państwowych organów technicznych przy wykonaniu tego przedsiębiorstwa określi rozporządzenie wykonawcze, które ułoży Wydział krajowy wspólnie z Administracją państwa.

§. 7.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi rolnictwa.

U s t a w a

z dnia o osuszeniu bagien rzeszowskich.

Za zgodą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozporządzam, co następuje:

§. 1.

Osuszenie bagien w gminach i obszarach dworskich: Dąbrowa, Trzeciana, Mrowia, Świlcza, Bratkowice, Lipie, Rogóżnica, Rudna mała i Rudna wielka powiatu rzeszowskiego, tudzież w gminie i obszarze dworskim Klęczany powiatu ropezyckiego ma być wykonane jako przedsiębiorstwo przymusowej spółki wodnej, mającej się zawiązać na podstawie §. 45. krajowej ustawy wodnej z 14 marca 1875 Dz. u. kr. Nr. 38, subwencyonowane z funduszu krajowego.

§. 2.

Za podstawę techniczną tej melioracyi służyć ma projekt Wydziału krajowego z roku 1905, który preliminuje kosztą robót na 460.000 kor.

Wydział krajowy zostaje jednak upoważniony do poczynienia zmian w tym projekcie w porozumieniu z Administracją państwa w granicach powyższej sumy kosztorysowej.

§. 3.

Koszta budowy wraz z wydatkami na utrzymanie w czasie budowy i kosztami zarządu pokryte będą z mającego się w tym celu utworzyć funduszu budowy.

Do pokrycia tych kosztów mają się przyczynić:

a) fundusz krajowy bezzwrotnym zasiłkiem w wysokości czterdziestu procent preliminowanych kosztów;

b) państwowy fundusz melioracyjny w myśl §§. 6. i 4. ustawy z dnia 30 czerwca 1884 Dz. u. p. Nr. 116 bezzwrotnym zasiłkiem w wysokości czterdziestu procent kosztów z zastrzeżeniem konstytucyjnego zezwolenia;

c) wreszcie właściciele gruntów i zakładów, które położone są w okręgu kon-

kurencyjnym przez władze administracyjne oznaczyć się mającym, resztą preliminowanych kosztów budowy, a to w myśl §. 66. kraj. ustawy wodnej z dnia 14 marca 1875 Dz. u. kr. Nr. 38 według stosunku korzyści, których oczekiwać należy, lub w miarę wielkości niebezpieczeństwa, które ma być usunięte, albo też, o ile rozkład kosztów na tej podstawie nie da się oznaczyć, według wartości tych gruntów i zakładów.

§. 4.

Termin rozpoczęcia i czas trwania budowy, tudzież wysokość i terminu płatności corocznych datków kraju, państwa i stron interesowanych w §. 3. pod c) wymienionych oznaczy Wydział krajowy wspólnie z Administracją państwa.

§. 5.

Wykonanie robót oraz zarząd funduszu obejmie Wydział krajowy.

Sposób, w jaki ma być utworzony Wydział spółki wodnej, tudzież liczbę członków tego Wydziału określi statut mający się ułożyć przez władzę polityczną.

Sposób wykonania przedsięwzięcia oznaczyć ma Wydział krajowy w porozumieniu z Administracją państwa, której podobnie jak i Wydziałowi spółki wodnej przyznany będzie wpływ odpowiedni na tok spraw technicznych i ekonomicznych przedsięwzięcia.

Bliższe szczegóły co do zakresu i sposobu wywierania tego wpływu, oraz co do ewentualnego bezpośredniego współdziałania państwowych organów technicznych przy wykonaniu tego przedsięwzięcia określi rozporządzenie wykonawcze, które ułoży Wydział krajowy wspólnie z Administracją państwa.

§. 6.

Dla utrzymania wykonanych robót ma być utworzony oddzielny fundusz, którym zarządzać będzie Wydział spółki.

Fundusz ten składać się będzie:

1. z dochodów uzyskanych z wydzierżawienia skarp, potoków i rowów;
2. z grzywien nakładanych za przekroczenia wodne przy tem przedsięwzięciu w myśl art. I. ustawy z dnia 4. stycznia 1903. Dz. u. kraj. Nr. 12;
3. z corocznych datków spółki wodnej, które mają być rozłożone na członków spółki według miary ustanowionej w statucie.

§. 7.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi rolnictwa.

U s t a w a

z dnia . . . o regulacji rzeki Sołokii z dopływami.

Za zgodą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomerji z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozporządzam, co następuje:

§. 1.

Regulacja rzeki Sorokii od jazu w Korniacach do ujścia do Bugu z dopływami ma być wykonaną jako przedsięwzięcie przymusowej spółki wodnej, mającej się zawiązać na podstawie §. 45. krajowej ustawy wodnej z dnia 14. marca 1875 Dz. u. kr. Nr. 35, subwencyonowane z funduszu krajowego.

§. 2.

Za postawę techniczną tej regulacji służyć ma projekt Wydziału krajowego z roku 908, który prelimuje koszta robót na 6,000.000 K.

Wydział krajowy zostaje jednak upoważniony do poczynienia zmian w tym projekcie w porozumieniu z Administracją państwa w granicach powyższej sumy kosztorysowej.

§. 3.

Koszta budowy wraz z wydatkami na utrzymanie w czasie budowy i kosztami

zarządu pokryte będą z mającego się w tym celu utworzyć funduszu regulacyjnego.

Do pokrycia tych kosztów mają się przyczynić:

a) fundusz krajowy bezzwrotnym zasiłkiem w wysokości czterdziestu procent preliniowanych kosztów;

b) państwowy fundusz melioracyjny w myśl §. 6. ustępu 2. i §. 4. ustępu 2 a ustawy z dnia 30. czerwca 1884 Dz. u. p. Nr. 116. bezzwrotnym zasiłkiem w wysokości czterdziestu procent kosztów z zastrzeżeniem konstytucyjnego zezwolenia;

c) wreszcie właściciele gruntów i zakładów, które położone są w okręgu konkurencyjnym przez władze administracyjne oznaczyć się mającym, resztą preliniowanych kosztów budowy, a to w myśl §. 66. krajowej ustawy wodnej z dnia 14. marca 1875 Dz. u. kr. Nr. 38 według stosunku korzyści, których oczekiwać należy, lub w miarę wielkości niebezpieczeństwa, które ma być usunięte, albo też, o ile rozkład kosztów na tej podstawie nie da się oznaczyć, według wartości tych gruntów i zakładów.

§. 4.

Termin rozpoczęcia robót i czas trwania budowy, tudzież wysokość terminu płatności corocznych rat datków kraju, państwa i stron interesowanych w §. 3. pod c) wymienionych oznaczy Wydział krajowy wspólnie z Administracją państwa.

§. 5.

Dla utrzymania wykonanych robót ma być utworzony oddzielny fundusz.

Fundusz ten składać się będzie:

1. z dochodów uzyskanych z wydzierżawienia szkar, rzeki Solokii i dopływów;

2. z grzywien nakładanych za przekroczenia wodne przy tem przedsiębiorstwie w myśl art. I. ustawy z dnia 4. stycznia 1903 Dz. u. kraj. Nr. 12;

3. z corocznych datków kraju i prestacyj konkurencyjnych.

Dalsze postanowienia co do wysokości datków kraju i prestacyj konkurencyjnych na konserwację, oraz co do zarządzeń potrzebnych dla utrzymania wykonanych budowli wydane zostaną w drodze ustawodawstwa krajowego.

§. 6.

Zarząd budowy oraz funduszu regulacyjnego i konserwacyjnego obejmie Wydział krajowy.

Sposób, w jaki ma być utworzony Wydział spółki wodnej, tudzież liczbę członków tego Wydziału określi statut mający się ułożyć przez władzę polityczną.

Sposób wykonania przedsiębiorstwa i ostateczny kosztorys oznaczyć ma Wydział krajowy w porozumieniu z Namiestnictwem, któremu podobnie jak i stronom interesowanym przyznany będzie wpływ odpowiedni na tok spraw technicznych i ekonomicznych przedsiębiorstwa.

Blizsze szczegóły co do zakresu i sposobu wywierania tego wpływu, oraz co do ewentualnego bezpośredniego współdziałania państwowych organów technicznych przy wykonaniu tego przedsiębiorstwa określi rozporządzenie wykonawcze, które ułoży Wydział krajowy wspólnie z Administracją państwa.

§. 7.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi rolnictwa.

U s t a w a

z dnia o regulacji potoków Kłodnicy (Nieżachówki) i Brydnicy z dopływami.

Za zgodą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodoweryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozporządzam, co następuje:

§. 1.

Regulacya potoku Kłodnicy (Nieżachówki) od mostu na gościńcu państwowym w Niezuchowie do ujścia do Dniestru, tudzież potoku Brydnicy z dopływami ma być wykonaną jako przedsięwzięcie przymusowej spółki wodnej, mającej się zawiązać na podstawie §. 45. krajowej ustawy wodnej z dnia 14. marca 1875 Dz. u. kr. Nr. 38, subwencyonowanej z funduszu krajowego.

§. 2.

Za podstawę techniczną tej regulacyi służyć ma projekt Wydziału krajowego z roku 1907, który preliminuje kosztą robót na 1,750.000 koron.

Wydział krajowy zostaje jednak upoważniony do poczynienia zmian w tym projekcie w porozumieniu z Administracją państwa w granicach powyższej sumy kosztorysowej.

§. 3.

Koszta budowy wraz z wydatkami na utrzymanie w czasie budowy i kosztami zarządu pokryte będą z mającego się w tym celu utworzyć funduszu regulacyjnego.

Do pokrycia tych kosztów mają się przeznaczyć:

a) fundusz krajowy bezzwrotnym zasiłkiem w wysokości czterdziestu procent preliminowanych kosztów ;

b) państwowy fundusz melioracyjny w myśl §. 6. ustępu 2. i §. 4. ustępu 2 a) ustawy z dnia 30. czerwca 1884 Dz. u. p. Nr. 116 bezzwrotnym zasiłkiem w wysokości czterdziestu procent kosztów z zastrzeżeniem konstytucyjnego zezwolenia ;

c) wreszcie właściciele gruntów i zakładów, które położone są w okręgu konkurencyjnym przez władze administracyjne oznaczyć się mającym, resztą preliminowanych kosztów budowy, a to w myśl §. 66. kraj. ustawy wodnej z dnia 14. marca 1875 Dz. u. kr. Nr. 38 według stosunku korzyści,

których oczekiwać należy, lub w miarę wielkości niebezpieczeństwa, które ma być usunięte, albo też, o ile rozkład kosztów na tej podstawie nie da się oznaczyć, według wartości tych gruntów i zakładów.

§. 4.

Termin rozpoczęcia robót i czas trwania budowy, tudzież wysokość i termin płatności corocznych rat datków kraju państwa i stron interesowanych w §. 3. pod e) wymienionych oznaczy Wydział krajowy wspólnie z Administracją państwa.

§. 5.

Dla utrzymania wykonanych robót ma być utworzony odzielny fundusz.

Fundusz ten składać się będzie:

1. z dochodów uzyskanych z wydzierżawiania skarb potoków Kłodnicy (Nieżachówki) i Brydnicy z dopływami ;

2. z grzywien nakładanych za przekroczenia wodne przy tem przedsięwzięcia w myśl art. I. ustawy z dnia 4. stycznia 1903 Dz. u. kr. Nr. 12 ;

3. z corocznych datków kraju i prestacyi konkurencyjnych.

Dalsze postanowienia co do wysokości datków kraju i prestacyi konkurencyjnych na konserwację, oraz co do zarządzeń potrzebnych dla utrzymania wykonanych budowli wydane zostaną w drodze ustawodawstwa krajowego.

§. 6.

Zarząd budowy oraz funduszu regulacyjnego i konserwacyjnego obejmie Wydział krajowy.

Sposób, jaki ma być utworzony Wydział spółki wodnej, tudzież liczbę członków tego Wydziału określi statut, mający się ułożyć przez władzę polityczną.

Sposób wykonania przedsięwzięcia i ostateczny kosztorys oznaczyć ma Wydział

krajowy w porozumieniu z Namiestnictwem, któremu podobnie jak i stronom interesowanym przyznany będzie wpływ odpowiedni na tok spraw technicznych i ekonomicznych przedsiębiorstwa.

Blizsze szczegóły co do zakresu i sposobu wywierania tego wpływu oraz co do ewentualnego bezpośredniego współdziałania państwowych organów technicznych przy wykonaniu tego przedsiębiorstwa określi rozporządzenie wykonawcze, które ułoży Wydział krajowy wspólnie z Administracją państwa.

§. 7.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi rolnictwa.

Marszałek otwiera rozprawę ogólną.

Przemawia p. Kędzior.

Przemawia p. Maryewski i stawia następującą rezulucję:

Wzywa się c. k. Rząd, aby w najkrótszym możliwie czasie przystąpił do obwałowania Wisły od ujścia Wilgi do pieców wapiennych w Dębnikach, tudzież obwałowania Wilgi od jej ujścia do Wisły wstecz przynajmniej do gościńca rządowego.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca i przyjmuje rezulucję p. Maryewskiego.

Izba przystępuje do rozprawy szczegółowej.

Marszałek zapytuje, czy żąda kto głosu do wniosków I—V komisji.

W Izbie nikt nie żąda głosu do tych wniosków komisji.

Sprawozdawca czyta:

I. Sprawozdanie Wydziału krajowego z dnia 11. sierpnia 1908 l. 76.740 Sejm przyjmuje do wiadomości.

II. Sejm przyznaje na popieranie mniejszych robót melioracyjnych w myśl uchwa-

ły swej z dnia 26. listopada 1889 w rubr IX. poz. 16. wydatków następujące zasilki:

Na rok 1908:

- a) na konserwację osuszenia bagien Rudnickich (do r. 1908) 2.800 K
- b) na konserwację osuszenia bagien Stojanowskich (do r. 1914) , 1.200 K
- c) na konserwację osuszenia bagien Oleskich (do r. 1925) 1.000 K
- d) na drenowanie gruntów włościańskich VIII. rata (z 10-lecia) 200.000 K
- e) na zabudowanie potoków Harbutówki i Gościbki w pow. Myślenickim III. rata (ostatnia) oraz kredyt dodatkowy 40.300 K
- f) na regulację potoku Mikoszki w Rzeszowie II. rata (z 5-lecia) 6.432 K
- g) na osuszenie gruntów w gminie Bojaniec w powiecie Żółkiewskim III. rata (ostatnia) 12.000 K
- h) na osuszenie gruntów w gminie Żydaczów III. rata (ostatnia) 9.367 K
- i) na zabudowanie potoku Stańkowskiego (powiat Nowy Sącz) II. rata (ostatnia) 6.425 K
- k). na zabudowanie potoku Biezyczanki (powiat Nowy Sącz) II. rata (ostatnia) 15.000 K
- l) na zbudowanie potoku Dubeń w gminie Spas (powiat Stary Sambor) II. rata (ostatnia) oraz kredyt dodatkowy 19.500 K
- m) na regulację potoku Wolanki 6.150 K

n) na zabudowanie potoku Psarki (kredyt dodatkowy)	1.000 K	d) na regulację potoku Mikoski w Rzeszowie IV. rata (z 5-lecia)	6.432 K
o) na zabudowanie potoku Łączki	6.000 K	e) na regulację Prutu pod Łanczynem II. rata (z 2-lecia)	16.000 K
p) na regulację Prutu pod Łanczynem I. rata z (2-lecia)	16.000 K	f) na osuszenie gruntów w Demeszkowcach (pow. Rohatyn) II, rata (z 2-lecia)	2 835 K
r) na budowę rowów osuszających w gminie Borki nizińskie (pow. Mielec)	7.800 K	g) na osuszenie gruntów włościańskich w Małnowie (pow. Mościska) II. rata (z 3-lecia)	6.478 K
s) na obwałowanie Sanu w Biełnieu (pow. Nisko)	8.500 K	h) na osuszenie łąk włościańskich w Oleszycach starych (pow. Cieszanów) II. rata (z 2-lecia)	3.800 K
t) na osuszenie gruntów w Demeszkowcach (pow. Rohatyn)	2.853 K	i) na regulację potoka „Stara rzeka“ w gminach Dąbrowic i Łozina (pow. Gródek) II. rata (z 2-lecia)	2.333 K
u) na ususzenie gruntów włościańskich w Małnowie (pow. Mościska)	6.478 K	k) na zabudowanie potoku Stańkowskiego (pow. Nowy Sącz) kredyt dodatkowy	800 K
w) na osuszenie łąk włościańskich w Oleszycach starych (pow. Cieszanów)	3.800 K	l) na osuszenie gruntów włościańskich w gminie Budy łańcuckie i Świętoniów (pow. Łańcut)	7.667 K
x) na regulację potoku „Stara rzeka“ w gminach Dąbrowic i Łozina (pow. Gródek)	2 333 K	m) na budowę wodociągu w Kalwaryi zebrzydowskiej	15.000 K
y) na regulację potoku Olszaniey w gm. Zwierzyn (pow. Lisko)	2.200 K	n) na regulację kanału Bucowskiego (pow. Przemyśl) I. rata (z 3-lecia)	15.000 K
z) na budowę wodociągu w Kcłaczycach	8.000 K	o) na regulację Potoku Wołanki (zasilek dodatkowy)	3.000 K
aa) do dyspozycji Wydziału krajowego	75.000 K	p) do dyspozycji Wydziału kraj.	75.000 K

Ogółem . 460.120 K

Na rok 1909:

a) na konserwację osuszenia bagien stojanowskich (do r. 1914)	1.200 K
b) na konserwację osuszenia bagien oleskich (do r. 1925)	1.000 K
c) na drenowanie gruntów włościańskich IX. rata z (10-lecia)	200.000 K

Ogółem . 356.825 K

III. Sejm przyznaje na popieranie doświadczeń z kulturą torfowisk w rubr. IX. poz. 17. wydatków następujące zasiłki:

Na rok 1908:

1. w Rzochowie III. rata (ostatnia)	500 K
---	-------

2. w Chyszewicach I. rata (z 3-letcia)	250 K
3. w Dmytrowie	500 K
4. w Połoniczny	1.000 K
5. w Sieleu II. rata (z 3-letcia)	500 K
6 w Kuliczynie II. rata (z 3- letcia)	500 K
7. w Peczeni II. rata (z 3 letcia)	500 K
8. w Rzęśni polskiej na grun- tach Dra Tadeusza Marsa II. rata (z 2-letcia)	500 K
9. na nawozy mineralne na grun- ta torfowe własciańskie: w perymetrze bagien oleskich i stojanowskich po 1.000 kor., w perymetrze regulacyi Pustej 2.000 kor., w perymetrze bagien rzemieńskich, tudziez re- gulacyi Błotni i górnej Trze- śniówki po 500 kor.	5.500 K
Ogółem	9.750 K

Na rok 1909:

Na popieranie doświadczeń z kulturą torfowisk: . . .

1. w Chyszewicach II. rata (z 3-letcia)	250 K
2. w Sielcu III. rata (ostatnia)	500 K
3. w Kulickowie III. rata (o- statnia)	500 K
4. w Peczeni III. rata (o- statnia)	500 K
5 w Rzęśni polskiej na grun- tach Dra Tadeusza Marsa III. rata (ostatnia)	500 K
6. na nawozy mineralne na grun- ta torfowe własciańskie w perymetrze bagien ole- skich i stojanowskich po 1.000 kor., w perymetrze regulacyi rustej 2.000 kor.	

a w perymetrze bagien rze-
mieńskich, tudziez regulacyi
Błotni i górnej Trześniuwki
po 500 kor., czyli razem . . . 5.500 K
Ogółem . . . 7.750 K

IV. Sejm powiększa personal techni-
czny krajowego biura meliacyjnego o
dwóch etatowych starszych inżynierów,
dwóch etatowych inżynierów I. klasy
i dwóch etatowych inżynierów II. klasy
i upoważnia Wydział krajowy do obsa-
dzenia tych posad z dniem 1. stycznia 1909.

Sejm poleca Wydziałowi krajowemu
zeby na najbliższej sesyi przedłożył wnio-
ski wydatniejszego pomnożenia etatu Biura
meliacyjnego

V. Sejm ustanawia w Biurze meliora-
cyjnem posadę radcy w VI. klasie rangi
dla referenta administracyjno-prawnego.

Izba bez rozprawy uchwała wnioski
I—V. komisyi.

Sprawozdawca czyta :

VI. Sejm wzywa c. k. Rząd, aby zba-
dał przyczyny opóźnienia się władz poli-
tycznych w zawiązywaniu spółek wodnych
dla publicznych przedsiębiorstw meliora-
cyjnych i aby poczynił odpowiednie sku-
teczne zarządzenia ku możliwie najspie-
szniejszemu załatwieniu tych spraw.

Przemawia p. Wasung.

Izba uchwała wniosek VI. komisyi.

Marszałek zapytuje, czy żąda kto głosu
do wniosków VII—IX. i XI—XIII. ko-
misyi.

W Izbie nikt nie żąda głosu do tych
wniosków komisyi.

Sprawozdawca czyta :

VII. Sejm poleca Wydziałowi krajo-
wemu, by w r. 1909 zarządził zdjęcia
i wypracowanie planów dla regulacyi rzek
Worony, Gologórki i Łososiny.

VIII. Sejm poleca Wydziałowi krajo-
wemu, aby zasiłki dla drenowania gruntów

włościańskich z funduszu krajowego wymierzyl w wysokości 33 $\frac{1}{3}$ % sumy kosztorysowej i w tej samej wysokości wyjednał z państwowej dotacji dla drobnych melioracyi.

IX. Sejm wzywa c. k. Rząd, ażeby w myśl dwukrotnych uchwał Sejmu dolnoaustriackiego, do których to uchwał przyłączy się Wydziały innych krajów, przedłożył Radzie państwa projekt ustawy o zużytkowaniu sił wodnych dla wytwarzania energii elektrycznej i oddaniu sił wodnych w posiadanie krajów.

XI. Sejm upoważnia Wydział krajowy do wydatkowania kwot preliminowanych w dziale B) rubr. IX. na rok 1908 do końca lutego 1910, takichże zaś kwot preliminowanych na rok 1909 do końca lutego 1911.

XII. Wojciechowi Spiewakowi, dozorczy melioracyjnemu, udziela się veniam aetatis.

Również Wysoki Sejm przydzielił tejże komisji cały szereg petycji i wniosków, których załatwienie należy po części do kompetencji c. k. Namiestnictwa, po części zaś do kompetencji Wydziału krajowego; Komisya zatem proponuje odstąpić je c. k. Rządowi względnie Wydziałowi krajowemu do zbadania i możliwego uwzględnienia.

Do zakresu działania c. k. Namiestnictwa należą sprawy poruszone w petycjach:

1. Ls. 425 gmin Kalemby i Kożuchów o oddanie starych łożysk Wisłoka;

2. Ls. 1692 gminy Smolarzyny powiatu łańcuckiego o przyspieszenie regulacyi rzeki Wisłok;

3. Ls. 2391 gmin i obszarów dworskich o regulacyę Mleczy;

4. Ls. 1771 gminy Miejsce Piastowe o regulacyę i obwałowanie potoku Lubatówka;

5. Ls. 542, 1044, 1236 Franciszka Kości, Franciszka Szczepaniaka, Tomasza

Barborka, 1784 i 1981 Michała Papli i Jana Wojcieszyka w Kaniowiu bestwińskim pow. bialskiego o reklasyfikacyę i odpisanie podatków z gruntów, zajętych pod obwałowanie Wisły.

Do zakresu działania Wydziału krajowego należy załatwienie następujących petycji:

1. Ls. 293 gminy Podmichałowce, Ls. 1394 gminy Hrehorów i Ls. 1395 gminy Żurów powiatu rohatyńskiego o regulacyę Świerza;

2. Ls. 1332 gminy Żabno o regulacyę Wątku żabińskiego;

3. Ls. 1338 gminy Wierzchłostawice pow. tarnowskiego o odwodnienie 500 morgów gruntów zabagnionych ulewnymi deszczami dla umożliwienia uprawy;

4. Ls. 1339 gmin Strzeszyce i Krosna powiatu limanowskiego o zabudowania potoku krośnieńskiego;

5. Ls. 1370 gminy Ziemianów, Ls. 1396 gminy Korostowice, Ls. 1800 gminy Bołszowce powiatu rohatyńskiego, gminy Chorostków, Tustan i Halicz, tudzież obszaru dworskiego Chorostków powiatu stanisławowskiego i Ls. 700 gminy Korostkowice oraz Ls. 1810 wniosku p. Winniczuka o regulacyę rzeki Gnulej Lipy;

6. Ls. 1693 gminy Wólka mazowiecka i Ls. 1694 gminy Hnjeze pow. rawskiego, tudzież wniosek Ls. 1653 posła ks. Kółpaczkiwicza o przyspieszenie regulacyi rzeki Raty;

7. Ls. 1632 gminy Szczawnica niżna pow. nowotarskiego o regulacyę potoku Bryjarka;

8. Ls. 1853 obszaru dworskiego Monasterzee o zabudowanie potoku Spryni;

9. Ls. 1899 gminy Sulistrowa pow. krośnieńskiego o regulacyę potoku Równia;

10. Ls. 841 i Ls. 1903 15 gmin powiatów rudeckiego, samborskiego i staro-

samborskiego o przyspieszenie regulacji potoku Błóżewski;

11. Ls. 1976 i 1977 Wydziału powiatowego w Wieliczce o odwodnienie gruntów nad Wisłą, Raba, Skawinką i Wilgą dla umożliwienia uprawy;

12. Ls. 107 gminy Brzegi o regulację Strwiąża;

13. Ls. 559 gminy Bogumiłowice w sprawie sprzedaży trawy na wałach Dunajca;

14. Ls. 561 gminy Wał-Ruda o regulację Olszówki;

15. Ls. 834 gminy nowy Kałusz o regulację Siwki;

16. Ls. 847 Wydziału powiatowego w Dobromiłu o regulację Wiaru powyżej Łompy;

17. Ls. 925 gminy Ropezyce, Ls. 1060 Kółka rolniczego w Niedźwiadzie i Ls. 1108 Wydziału pow. w Ropezycach o regulację potoków Wielopółki i Niedźwiadki;

18. Ls. 953 gminy Zaborów o przyspieszenie regulacji Borowej strugi;

19. Ls. 1055 Komisji zdrojowej w Szcawnicy o regulację potoku Szcawnego;

20. Ls. 2154 włościan z Trześniowa Michała i Maryi Kaczorów, Antoniego Rymanowicza, Katarzyny rymanowicz Wojciecha Kaczora i spadkobierców śp. Rozalii Kaczor o przyjęcie pokrycia resztujących kwot datków konkurencyjnych na regulację Wisłoka, lub ewentualnie ich ódroczenia na lata późniejsze;

21. Ls. 7155 Michała Papli z Kaniowa bestwińskiego w pow. bilalskim o zarządzenie wypłaty odszkodowania za umieszczenie kuźni na jego gruncie przez kierownictwo regulacji Wisły;

22. Ls. 2153 Franciszka Kości z Kaniowa w pow. bialskim o uwzględnienie jego realności przy obwałowaniu Wisły;

23. Ls. 1659 wniosek p. Kleskiego o przystąpienie do regulacji potoków Rydelówki, Czarnego i Kołomyjki;

24. Ls. 2271 gminy Jasionka Maniowa pow. turezańskiego o zabudowanie potoku Jasioniczka.

XIII. Petycje Lss. 425, 1692, 2391, 1771, 542, 1044, 1236, 1784, i 1981 odstępuje się c. k. Rządowi do zbadania i możliwego nzwzględnienia.

Izba bez rozprawy uchwała powyższe wnioski VII — IX i XI — XIII komisji.

Sprawozdawca czyta:

XIV. Petycje i wnioski Ls. 293, 1395, 1332, 1338, 1339, 1370, 1800, 700 1810, 1693, 1694, 1653, 1632, 1853, 1899, 841, 1903, 1976, 1977, 108, 559, 561, 834, 847, 925, 1060, 1108, 953, 1055, 2154, 2155, 2153, 1659 i 2271 odstępuje się Wydziałowi krajowemu do zbadania i możliwego uwzględnienia.

Przemawia p. Bernadzikowski.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca.

Izba uchwała wniosek XIV. komisji.

Marszałek odczytuje następującą rezolucję p. Maryewskiego:

„Wzywa się c. k. Rząd, aby w najkrótszym możliwie czasie przystąpił do obwałowania Wisły od ujścia Wilgi do pieców wapiennych w Dębnikach, tudzież obwałowania Wilgi od jej ujścia do Wisły wstecz, przynajmniej do gościńca rządowego“

i oznajmia, że p. sprawozdawca przyjął te rezolucję.

Izba uchwała tę rezolucję p. Maryewskiego.

Sprawozdawca czyta, sprostowawszy omyłkę druku, a mianowicie, że w §. 7. (końcowym) projektu ustawy 1) o regulacji potoku Macochy z dopływami, 2) o osuszeniu bagien rzeszowskich; 3) o regulacji rzeki Sołokii z dopływami, 4) o regulacji potoków Kłodnicy (Niezachówki)

i Brydnicy z dopływami: zamiast słów: „Mojemu Ministrowi rolnictwa“ ma być Moim Ministrom rolnictwa i skarbu“:

Sejm uchwała załączone projekty ustaw:

U s t a w a

z dnia o regulacji potoku Macochy z dopływami.

Za zgodą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozporządzam, co następuje:

§. 1.

Regulacya potoku Macochy od mostu na drodze gminnej w Kętach do ujścia do Soły wraz z dopływami ma być wykonaną jako przedsięwzięcie przymusowej spółki wodnej, mającej się zawiązać na podstawie §. 45. krajowej ustawy wodnej z dnia 14. marca 1875 Dz. u. kraj. Nr. 38, subwencyonowane z funduszu krajowego.

§. 2.

Za podstawę techniczną tej regulacyi służyć ma projekt Wydziału krajowego z r. 1907 który prelininuje koszta robót na 1,166.000 koron.

Wydział krajowy zostaje jednak upoważniony do poczynienia zmian w tym projekcie w porozumieniu z Administracją państwa w granicach powyższej sumy kosztorysowej.

§. 3.

Koszta budowy wraz z wydatkami na utrzymanie w czasie budowy i kosztami zarządu pokryte będą z mającego się w tym celu utworzyć funduszu regulacyjnego.

Do pokrycia tych kosztów mają się przyczynić:

a) fundusz krajowy bezzwrotnym zasiłkiem w wysokości czterdziestu procent prelininowanych kosztów;

b) państwowy fundusz melioracyjny w myśl §. 6. ustępu 2. i §. 4. ustępu 2. a) ustawy z dnia 30. czerwca 1884 Dz. u. p. Nr. 116 bezzwrotnym zasiłkiem w wysokości

czterdziestu procent kosztów, z zastrzeżeniem konstytucyjnego zezwolenia;

c) wreszcie właściciele gruntów i zakładów, które położone są w okręgu konkurencyjnym przez władze administracyjne oznaczyć się mającym, resztą prelininowanych kosztów budowy, a to w myśl §. 66. krajowej ustawy wodnej z dnia 14. marca 1875 Dz. u. kr. Nr. 38 według stosunku korzyści, których oczekiwać należy, lub w miarę wielkości niebezpieczeństwa, które ma być usunięte, albo też, o ile rozkład kosztów na tej podstawie nie da się oznaczyć, według wartości tych gruntów i zakładów.

§. 4.

Termin rozpoczęcia robót i czas trwania budowy, tudzież wysokość i terminu płatności corocznych rat datków kraju, państwa i stron interesowanych, w §. 3. pod c) wymienionych, oznaczy Wydział krajowy wspólnie z Administracją państwa.

§. 5.

Dla utrzymania wykonanych robót ma być utworzony oddzielny fundusz.

Fundusz ten składać się będzie:

1. z dochodów uzyskanych z wydzierżawiania skarp potoku Macochy i dopływów;

2. z grzywien nakładanych za przekroczenia wodne przy tem przedsięwzięciu, w myśl art. I. ustawy z dnia 4. stycznia 1903 Dz. u. kraj. Nr. 12;

3. z corocznych datków kraju i prestacyi konkurencyjnych.

Dalsze postanowienia co do wysokości datków kraju i prestacyi konkurencyjnych na konserwację, oraz co do zarządzeń potrzebnych dla utrzymania wykonanych budowli wydane zostaną w drodze ustawodawstwa krajowego.

§. 6.

Zarząd budowy oraz funduszu regulacyjnego i konserwacyjnego obejmie Wydział krajowy.

Sposób, w jaki ma być utworzony Wydział spółki wodnej, tudzież liczbę członków tego Wydziału określi statut, mający się ułożyć przez władzę polityczną.

Sposób wykonania przedsięwzięcia i ostateczny kosztorys oznaczyć ma Wydział krajowy w porozumieniu z Namiestnictwem, któremu podobnie jak i stronom interesowanym przyznany będzie wpływ odpowiedni na tok spraw technicznych i ekonomicznych przedsięwzięcia.

Blizsze szczegóły co do zakresu i sposobu wywierania tego wpływu, oraz co do ewentualnego bezpośredniego współdziałania państwowych organów technicznych przy wykonaniu tego przedsięwzięcia określi rozporządzenie wykonawcze, które ułoży Wydział krajowy wspólnie z Administracją państwa.

§. 7.

Wykonanie tej ustawy poruczam Moim Ministrom rolnictwa i skarbu.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca wnosi przyjęcie tej ustawy en bloc.

Izba uchwała przyjęcie powyższej ustawy en bloc, poczem w oddzielnem głosowaniu uchwała cały projekt ustawy en bloc.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania, uchwała Izba powyższy projekt ustawy w trzecim czytaniu bez czytania.

Sprawozdawca czyta:

U s t a w a

z dnia . . . o osuszeniu bagien rzeszowskich.

Za zgodą Mojego Sejmu Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozporządzam, co następuje:

§. 1.

Osuszenie bagien w gminach i obszarach dworskich: Dąbrowa, Trzciana, Mrowła, Świlcza, Bratkowie, Lipie, Rogóżnica, Rudna mała i Rudna wielka powiatu rzeszowskiego, tudzież w gminie i obszarze dworskim Klęczany powiatu ropezyckiego ma być wykonane jako przedsięwzięcie przymusowej spółki wodnej, mającej się zawiązać na podstawie §. 45. krajowej ustawy wodnej z 14. marca 1875 Dz. u. kr. Nr. 38, snbwenyconowane z funduszu krajowego.

§. 2.

Za podstawę techniczną tej melioracji służyć ma projekt Wydziału krajowego z roku 1905, który preliminuje kosztów robót na 460.000 K.

Wydział krajowy zostaje jednak upoważniony do poczynienia zmian w tym projekcie w porozumieniu z Administracją państwa w granicach powyższej sumy kosztorysowej.

§. 3.

Koszta budowy wraz z wydatkami na utrzymanie w czasie budowy i kosztami zarządu pokryte będą z mającego się w tym celu utworzyć funduszu budowy.

Do pokrycia tych kosztów mają się przyczynić:

a) fundusz krajowy bezwrotnym zasiłkiem w wysokości czterdziestu procent preliminowanych kosztów;

b) państwowy fundusz melioracyjny w myśl §§. 6. i 4 ustawy z dnia 30. czerwca 1884 Dz. u. p. Nr. 116 bezzwrotnym zasiłkiem w wysokości czterdziestu procent kosztów z zastrzeżeniem konstytucyjnego zezwolenia;

c) wreszcie właściciele gruntów i zakładów, które położone są w okręgu konkurencyjnym przez władze administracyjne oznaczyć się mającym, resztą preliminowanych kosztów budowy, a to w myśl §. 66. kraj. ustawy wodnej z dnia 14. marca 1875

Dz. u. kr. Nr. 38 według stosunku korzyści, których oczekiwać należy, lub w miarę wielkości niebezpieczeństwa, które ma być usunięte, albo też, o ile rozkład kosztów na tej podstawie nie da się oznaczyć, według wartości tych gruntów i zakładów.

§. 4.

Termin rozpoczęcia i czas trwania budowy, tudzież wysokość i terminu płatności corocznych rat datków kraju, państwa i stron interesowanych w §. 3. pod c) wymienionych oznaczy Wydział krajowy wspólnie z Administracją państwa.

§. 5.

Wykonanie robót oraz zarząd funduszu budowy obejmie Wydział krajowy.

Sposób, w jaki ma być utworzony Wydział spółki wodnej, tudzież liczbę członków tego Wydziału określi statut mający się ułożyć przez władzę polityczną.

Sposób wykonania przedsięwzięcia oznaczyć ma Wydział krajowy w porozumieniu z Administracją państwa, której podobnie jak i Wydziałowi spółki wodnej przyznany będzie wpływ odpowiedni na tok spraw technicznych i ekonomicznych przedsięwzięcia.

Bliższe szczegóły co do zakresu i sposobu wywierania tego wpływu, oraz co do ewentualnego bezpośredniego współdziałania państwowych organów technicznych przy wykonaniu tego przedsięwzięcia określi rozporządzenie wykonawcze, które ułoży Wydział krajowy wspólnie z Administracją państwa.

§. 6.

Dla utrzymania wykonanych robót ma być utworzony oddzielny fundusz, którym zarządzać będzie Wydział spółki.

Fundusz ten składać się będzie:

1. z dochodów uzyskanych z wydzierżawiania szkarp potoków i rowów;

2. z grzywien nakładanych za przekroczenia wodne przy tem przedsięwzięciu w myśl art. I. ustawy z dnia 4. stycznia 1903 Dz. u. kraj. Nr. 12;

3. z corocznych datków spółki wodnej które mają być rozłożone na członków spółki według miary ustanowionej w statucie.

§. 7.

Wykonanie tej ustawy poruczam Moim Ministrom rolnictwa i skarbu.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca wnosi przyjęcie tej ustawy en bloc.

Izba uchwała przyjęcie powyższej ustawy en bloc, poczem w oddzielnem głosowaniu uchwała cały projekt ustawy en bloc.

Uchwalivszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania, uchwała Izba powyższy projekt ustawy w trzeciem czytaniu bez czytania.

Sprawozdawca czyta:

U s t a w a

z dnia o regulacji rzeki Solokii z dopływami.

Za zgodą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozporządzan., co następuje:

§. 1.

Regulacja rzeki Solokii od jazu w Korniach do ujścia do Bugu z dopływami ma być wykonaną jako przedsięwzięcie przymusowej spółki wodnej, mającej się zawiązać na podstawie §. 45. krajowej ustawy wodnej z dnia 14. marca 1875 Dz. u. kr. Nr. 38, subwenyjonowanej z funduszu krajowego.

§. 2.

Za podstawę techniczną tej regulacji służyć ma projekt Wydziału krajowego z roku 1908, który preliminuje koszta robót na 6,000,000 K.

Wydział krajowy zostaje jednak upoważniony do poczynienia zmian w tym projekcie w porozumieniu z Administracją państwa w granicach powyższej sumy kosztorysowej.

§. 3.

Koszta budowy wraz z wydatkami na utrzymanie w czasie budowy i kosztami zarządu pokryte będą z mającego się w tym celu utworzyć funduszu regulacyjnego.

Do pokrycia tych kosztów mają się przyczynić.

a) fundusz krajowy bezwrotnym zasiłkiem w wysokości czterdziestu procent preliminowanych kosztów;

b) państwowy fundusz melioracyjny w myśl §. 6. ustępu 2. i §. 4. ustępu 2 a) ustawy z dnia 30. czerwca 1884 Dz. u. p. Nr. 116 bezwrotnym zasiłkiem w wysokości czterdziestu procent kosztów z zastrzeżeniem konstytucyjnego zezwolenia;

c) wreszcie właściciele gruntów i zakładów, które położone są w okręgu konkurencyjnym przez władze administracyjne oznaczyć się mającym, resztą preliminowanych kosztów budowy, a to w myśl §. 66. krajowej ustawy wodnej z dnia 14. marca 1875 Dz. u. kr. Nr. 38, według stosunku korzyści, których oczekiwać należy lub w miarę wielkości niebezpieczeństwa, które ma być usunięte, albo też, o ile rozkład kosztów na tej podstawie nie da się oznaczyć, według wartości tych gruntów i zakładów.

§. 4.

Termin rozpoczęcia robót i czas trwania budowy, tudzież wysokość i termin płatności corocznych rat datków kraju, państwa i stron interesowanych w §. 3. pod c)

wymienionych oznaczy Wydział krajowy wspólnie z Administracją państwa.

§. 5.

Dla utrzymania wykonanych robót ma być utworzony oddzielny fundusz.

Fundusz ten składać się będzie:

1. z dochoów uzyskanych z wydzierżawienia szkarp rzeki Sołokii i dopływów;

2. z grzywien nakładanych za przekroczenia wodne przy tem przedsiębiorstwie w myśl art. I. ustawy z dnia 4. stycznia 1903 Dz. u. kraj. Nr. 12;

3. z corocznych datków kraju i prestacyj konkurencyjnych.

Dalsze postanowienia co do wysokości datków kraju i prestacyj konkurencyjnych na konserwację, oraz co do zarządzeń potrzebnych dla utrzymania wykonanych budowli wydane zostaną w drodze ustawodawstwa krajowego.

§. 6.

Zarząd budowy oraz funduszu regulacyjnego i konserwacyjnego obejmie Wydział krajowy.

Sposób, w jaki ma być utworzony Wydział spółki wodnej, tudzież liczbę członków tego Wydziału określi statut mający się ułożyć przez władzę polityczną.

Sposób wykonania przedsiębiorstwa i ostateczny kosztorys oznaczyć ma Wydział krajowy w porozumieniu z Namiestnictwem, któremu podobnie jak i stronom interesowanym przyznany będzie wpływ odpowiedni na tok spraw technicznych i ekonomicznych przedsiębiorstwa.

Bliższe szczegóły co do zakresu i sposobu wywierania tego wpływu, oraz co do ewentualnego bezpośredniego współdziałania państwowych organów technicznych przy wykonaniu tego przedsiębiorstwa określi rozporządzenie wykonawcze, które ułoży Wydział krajowy wspólnie z Administracją państwa.

§. 7.

Wykonanie tej ustawy poruczam Moim Ministrom rolnictwa i skarbu.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca wnosi przyjęcie tej ustawy en bloc.

Izba uchwała przyjęcie powyższej ustawy en bloc, poczem w oddzielnem głosowaniu uchwała cały projekt ustawy en bloc.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania, uchwała Izba powyższy projekt ustawy w trzecim czytaniu bez czytania.

Sprawozdawca czyta:

U s t a w a

z dnia o regulacji potoków Kłodnicy (Nieżachówki) i Brydnicy z dopływami.

Za zgodą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozporządzam, co następuje:

§. 1.

Regulacja potoku Kłodnicy (Nieżachówki) od mostu na gościńcu państwowym w Nieżuchowie do ujścia do Dniestru, tudzież potoku Brydnicy z dopływami ma być wykonaną jako przedsiębiorstwo przymusowej spółki wodnej, mającej się zawiązać na podstawie §. 45. krajowej ustawy wodnej z dnia 14. marca 1875 Dz. u. kr. Nr. 38, subwencyonowane z funduszu krajowego.

§. 2.

Za podstawę techniczną tej regulacji służyć ma projekt Wydziału krajowego z roku 1907, który preliminuje koszta robót na 1,750.000 koron.

Wydział krajowy zostaje jednak upoważniony do poczynienia zmian w tym pro-

jeckie w porozumieniu z Administracją państwa w granicach powyższej sumy kosztorysowej.

§. 3.

Koszta budowy wraz z wydatkami na utrzymanie w czasie budowy i kosztami zarządu pokryte będą z mającego się w tym celu utworzyć funduszu regulacyjnego.

Do pokrycia tych kosztów mają się przyczynić:

a) fundusz krajowy bezzwrotnym zasiłkiem w wysokości czterdziestu procent preliminowanych kosztów:

b) państwowy fundusz melioracyjny w myśl §. 6. ustępu 2. i §. 4. ustępu 2 a) ustawy z dnia 30. czerwca 1884 Dz. u. p. Nr. 116 bezzwrotnym zasiłkiem w wysokości czterdziestu procent kosztów z zastrzeżeniem konstytucyjnego zezwolenia;

c) wreszcie właściciele gruntów i zakładów, które położone są w okręgu konkurencyjnym przez władze administracyjne oznaczyć się mającym, resztą preliminowanych kosztów budowy, a to w myśl §. 66. kraj. ustawy wodnej z dnia 14. marca 1875 Dz. u. kr. Nr. 38, według stosunku korzyści, których oczekiwać należy, lub w miarę wielkości niebezpieczeństwa, które ma być usunięte, albo też o ile rozkład kosztów na tej podstawie nie da się oznaczyć, według wartości tych gruntów i zakładów.

§. 4.

Termin rozpoczęcia robót i czas trwania budowy, tudzież wysokość i termin płatności corocznych rat datków kraju, państwa i stron interesowanych w §. 3. pod c) wymienionych oznaczy Wydział krajowy wspólnie z Administracją państwa.

§. 5.

Dla utrzymania wykonanych robót ma być utworzony oddzielny fundusz.

Fundusz ten składać się będzie:

1. z dochodów uzyskanych z wydzierżawienia szkarp potoków Kłodnicy (Nieżachówki) i Brydnicy z dopływami;

2. z grzywien nakładanych za przekroczenia wodne przy tem przedsiębiorstwie w myśl art. I. ustawy z dnia 4. stycznia 1903 Dz. u. kr. Nr. 12;

3. z e rocznych datków kraju i prestackyj konkurencyjnych.

Dalsze postanowienia co do wysokości datków kraju i prestackyj konkurencyjnych na konserwację, oraz co do zarządzeń potrzebnych dla utrzymania wykonanych budowli wydane zostaną w drodze ustawodawstwa krajowego.

§. 6.

Zarząd budowy oraz funduszu regulacyjnego i konserwacyjnego obejmie Wydział krajowy.

Sposob, w jaki ma być utworzony Wydział spółki wodnej, tudzież liczbę członków tego Wydziału określi statut, mający się ułożyć przez władzę polityczną.

Sposob wykonania przedsiębiorstwa i ostateczny kosztorys oznaczyć ma Wydział krajowy w porozumieniu z Namiestnictwem, któremu podobnie jak i stronom interesowanym przyznany będzie wpływ odpowiedni na tok spraw technicznych i ekonomicznych przedsiębiorstwa.

Blizsze szczegoly co do zakresu i sposobu wywierania tego wpływu oraz co do ewentualnego bezpośredniego współdziałania państwowych organów technicznych przy wykonaniu tego przedsiębiorstwa określi rozporządzenie wykonawcze, które ułoży Wydział krajowy wspólnie z Administracją państwa.

§. 7.

Wykonanie tej ustawy poruczam Moim Ministrom rolnictwa i skarbu.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca wnosi przyjęcie tej ustawy en bloc.

Izba uchwała przyjęcie powyższej ustawy en bloc, poczem w oddzielnem głosowaniu uchwała cały projekt ustawy en bloc.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania, uchwała Izba powyższy projekt ustawy w trzeciem czytaniu bez czytania.

Następuje :

Sprawozdanie komisji budżetowej o sprawozdaniu Wydziału krajowego w przedmiocie objęcia na własność kraju szpitala dla ubogich dzieci pod nazwą św. Zofii we Lwowie.

Sprawozdawca p. Jabłoński, uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujące wnioski komisji :

Wysoki Sejm raczy uchwalić :

1. Sejm przyjmuje sprawozdanie Wydziału krajowego do wiadomości.

2. Sejm upoważnia Wydział krajowy do objęcia na własność kraju szpitala dla ubogich dzieci pod nazwą św. Zofii we Lwowie i do zawarcia imieniem Reprezentacji kraju z Komitetem Towarzystwa tegoż szpitala układu, na podstawie warunków w sprawozdaniu Wydziału krajowego w ustępach I. i II. przytoczonych.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej i uchwała oddzielnie oraz bez rozprawy powyższe wnioski 1. i 2. komisji, które p. sprawozdawca odczytuje.

Następuje :

Sprawozdanie komisji prawniczej co do wniosku p. Jana Kiweluka i tow w sprawie utworzenia sądu powiatowego w Chorostkowie

Sprawozdawca p. Tertil, uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czy-

tania sprawozdania, odczytuje następujący wniosek komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Wniosek posła Jana Kiweluka i tow. o rozdzielenie powiatu sądowego w Kopyczyńcach na dwa powiaty i utworzenie z niektórych gmin tego powiatu osobnego sądu powiatowego z siedzibą w Chorostkowie — odstępuje się Wydziałowi krajowemu do zbadania i sprawozdania.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Sprawozdanie komisji prawniczej o wniosku posła Eugeniusza Oleśnickiego i tow. w sprawie założenia sądu powiatowego w Strzeliskach nowych.

Sprawozdawca p. Tertil uwolniony na wniosek Sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujący wniosek komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Wniosek posła Eugeniusza Oleśnickiego i tow. o założenie sądu powiatowego w Strzeliskach nowych uznaje się za załatwiony uchwałą sejmową z dnia 7. października 1908, powziętą przy rozpoznaniu sprawozdania z czynności Departamentu VI.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Sprawozdanie komisji gminnej w przedmiocie wyłączenia osady Nowy Tyczyn ze związku gminy Zazdrość powiatu trembo-welskiego i utworzenia z niej samoistnej gminy administracyjnej.

Sprawozdawca p. Sodomora, uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujący wniosek komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić załączony projekt ustawy:

U s t a w a

z dnia o wyłączeniu przysiółka Nowy Tyczyn ze związku gminy Zazdrość powiatu Trembowla i utworzeniu z niego samoistnej gminy administracyjnej.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam, co następujące:

Art. I.

Przysiółek Nowy Tyczyn, obejmujący w obecnych swoich granicach zwartą całość terytoryalną, wyłącza się ze związku gminy Zazdrość powiatu Trembowla i tworzy się z niego samoistną gminę administracyjną pod nazwą Nowy Tyczyn.

Art. II.

Do trzech miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy ma być rozwiązana dotychczasowa Rada gminna w Zazdrości i Nowym Tyczynie.

Art. III.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Art. IV.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca wnosi przyjęcie tej ustawy en bloc.

Izba uchwała przyjęcie powyższej ustawy en bloc, poczem w oddzielnem głosowaniu uchwała cały projekt ustawy en bloc.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania, uchwała Izba powyższy projekt ustawy w trzecim czytaniu bez czytania.

Następuje:

Sprawozdanie komisji gminnej o sprawozdaniu Wydziału krajowego w przedmiocie wyłączenia przysiółka Bielowice ze związku gminy Dąbrówka niemiecka i przyłączenia do gminy Dąbrówka polska.

Sprawozdawca p. Górski, uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujący wniosek komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić załączony projekt ustawy bez zmiany:

U s t a w a

z dnia o wyłączeniu przysiółka Bielowice ze związku gminy administracyjnej Dąbrówka niemiecka (powiat Nowy Sącz) i przyłączeniu do gminy administracyjnej Dąbrówka polska.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomerji z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam, co następuje:

Art. I.

Przysiółek Bielowice wyłącza się ze związku gminy administracyjnej Dąbrówka niemiecka (powiat Nowy Sącz) i przyłącza się do gminy administracyjnej Dąbrówka polska.

Art. II.

Do dni sześćdziesięciu po wejściu w życie niniejszej ustawy rozpiścić należy wybory do nowych Reprezentacji gminnych w Dąbrówce niemieckiej i Dąbrówce polskiej.

Art. III.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Art. IV.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca wnosi przyjęcie tej ustawy en bloc.

Izba uchwala przyjęcie powyższej ustawy en bloc, poczem w oddzielnem głosowaniu uchwala cały projekt ustawy en bloc.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania, uchwala Izba powyższy projekt ustawy w trzecim czytaniu bez czytania.

Następuje:

Sprawozdanie komisji gminnej o petycji Reprezentacji miejskiej Uście solne powiat Bochnia o poddanie jej pod ustawę z 3. lipca 1896 Nr. 51 Dz. u. kr.

Sprawozdawca p. Górski uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujący wniosek komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Poleca się Wydziałowi krajowemu, aby petycję Reprezentacji gminnej w Uściu solnem o zaliczenie tej gminy do rzędu miast podlegających ustawie z 3. lipca 1896 Dz. u. kr. Nr. 51 zbadał i na najbliższej sesji Wysokiemu Sejmowi sprawozdanie przedłożył.

Izba bez rozprawy uchwala powyższy wniosek.

Następuje:

Sprawozdanie komisji drogowej o wniosku posła Tracza i tow. w przedmiocie przełożenia części drogi państwowej Kossów-Pistyń.

Sprawozdawca p. Moysa, uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujący wniosek komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Sejm wzywa c. k. Rząd, aby w celu objazdu t. zw. miejskiej góry w Kossowie na drodze państwowej Kossów-Pistyń-Kołomyja przełożył jak najrychlej odpowiednią część tej drogi począwszy od Kossowa.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Sprawozdanie komisji drogowej w przedmiocie petycji Wydziału powiatowego w Śniatynie o podwyższenie subwencji krajowej na budowę drogi Tułuków-Steecowa.

Sprawozdawca p. Czaykowski, uwolniony na wniosek sekretarza Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujący wniosek komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Sejm podwyższa począwszy od roku 1909 przyznana Reprezentacji powiatowej w Śniatynie subwencję na dalszą budowę drogi Tułuków-Steecowa z 50% na 75% rzeczywistych kosztów budowy.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Sprawozdanie komisji drogowej o petycji Wydziału powiatowego w Starym Samborze o subwencję na budowę drogi Ławrów-Nanczółka wielka i mała-Tycha.

Sprawozdawca p. Z. Lewakowski, uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujący wniosek komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Petycję Wydziału Rady powiatowej z 14. września 1908 do l. 1839 pod liczbą sejmową 587 w sprawie subwencyonowania budowy drogi Ławrów-Nanczółka wielka-mała-Tycha do granicy gminy Nanowa powiatu dobromilskiego odstępuje się Wydziałowi krajowemu do życzliwego zbada-

nia, względnie przychylnego załatwienia, a w takim razie udzielenia sił technicznych do opracowania projektu budowy tejże drogi.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Sprawozdanie komisji drogowej o petycji Wydziału pow. w Grybowie w sprawie podwyższenia subwencji kraj. na drogę Grybów-Krynica (Florynka Krzyżówka).

Sprawozdawca p. Jędrzejowicz, uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujący wniosek komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Wydziałowi Rady powiatowej w Grybowie na budowę drogi z Grybowa do Krynicy podwyższa się subwencję krajową z 50% na 66% rzeczywistych kosztów budowy, prowadzonej począwszy od 1. stycznia 1909 r., pod warunkiem, że ta dalsza budowa będzie prowadzoną pod kierunkiem inżyniera Wydziału krajowego.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Sprawozdanie komisji drogowej o petycji Reprezentacji powiatu lwowskiego, wniesionej do L. 139 w przedmiocie podwyższenia subwencji na drogi gminne I. kl. w powiecie lwowskim.

Sprawozdawca p. Jędrzejowicz, uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujący wniosek komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Wydziałowi Rady powiatowej lwowskiej na budowę dróg Sichów-Siedliska i Barszczowice-Gaje podwyższa się subwencję krajową z 50% na 60% rzeczywistych kosztów budowy, prowadzonej począwszy od 1. stycznia 1909.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek komisji.

Marszałek oznajmia, że obecnie następuje:

Sprawozdanie komisji górniczej o sprawozdaniu Wydziału krajowego w przedmiocie spraw górniczych.

Sprawozdawca p. F. Zamoyski, uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujące wnioski komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

I. Sprawozdanie Wydziału krajowego z czynności górniczych w roku 1907 przyjmując się do wiadomości.

II. Poleca się Wydziałowi krajowemu:

1) a) aby w drodze ankiety złożonej z interesów kopalń węglowych oraz techników górniczych w najbliższym czasie zastanowił się nad możliwością współdziałania kraju zwłaszcza w kierunku nabywania względnie zgłaszania na rzecz kraju wyłączności górniczych na węgiel, oraz nad sposobami zmierzającymi do rozpoczęcia przez kraj robót poszukiwawczych za węglem;

b) aby, o ile wynik ankiety stwierdzy potrzebę czynnej akcji kraju wstawiał począwszy od roku 1910 do budżetu krajowego odpowiednie na ten cel kredyty;

2) aby wystarał się u c. k. Rządu wydanie opinii w sprawie opracowanego przez Wydział krajowy projektu zmiany statutu krajowej szkoły górniczej i wiertniczej w Borysławiu;

3) aby przystąpił do budowy krajowej szkoły górniczej i wiertniczej w Borysławiu i aby o stanie robót zdał sprawozdanie na najbliższej sesji sejmowej;

4) aby tytułem stałej rocznej subwencji na utrzymanie szkoły górniczej w Dąbrowie dla potrzeb zachodnio-galicyjskiego i wschodnio-śląskiego zagłębia węglowego wyznaczył odpowiednią kwotę wstawiał ją

do budżetu krajowego począwszy od roku 1909;

5) aby przyspieszył ostateczne założenie rokowań z c. k. Rządem w sprawie założenia we Lwowie krajowego Zakładu dla geologii stosowanej i aby przedłożył na najbliższej sesji sejmowej ostateczne wnioski co do budowy i organizacji takiego zakładu;

6) aby w drodze ankiety przy współudziale interesentów przemysłu naftowego zastanowił się nad zmianami względnie nad uzupełnieniem tych ustępów krajowej ustawy naftowej z dnia 22. marca 1908 dz. ust. i rozp. kr. nr. 61, które zawierają postanowienia co do formy ułożenia prawnych stosunków kilku współuczestników pola naftowego.

7) aby tejże samej ankiecie zwołać się mającej dla przeprowadzenia projektu zmiany względnie uzupełnienia niektórych postanowień krajowej ustawy naftowej poddał myśl reorganizacji krajowej stacji doświadczalnej dla produktów naftowych a o wynikach ankiety przedłożył wraz z projektem nowego statutu sprawozdanie na najbliższej sesji sejmowej;

8) aby przystąpił do reorganizacji krajowej Rady górniczej tak co do składu jak co do ilości zasiadających w niej członków i aby na najbliższej sesji sejmowej przedłożył nowy statut Rady;

9) aby zbadał sprawę wymiaru opłat z tytułu datków konkurencyjnych przez przedsiębiorstwa tylko czasowo w gminie nperujące i przedłożył w tej mierze odpowiednie wnioski uwzględniające o ile możliwości wywody petycyi krajowego Towarzystwa naftowego z 5. marca 1907 l. 798.

III. Wzywa się c. k. Rząd:

1) aby dla transportu węgla krajowego na szlakach wszystkich kolei państwowych w Galicyi i na Bukowinie przyznał taryfę wyjątkową II.

2) aby nie udzielał ulg cłowych na wprowadzenie zagranicznych surogatów woskowych dla celów uszlachetnienia przeróbki (im Veredlungsverkehre),

3) aby wobec dokonywującego się rozwoju kopalnictwa krajowego wykonał rezolucję Wysokiego Sejmu o kreowanie wydziału górniczo-hutniczego przy c. k. Szkole politechnicznej we Lwowie;

4) aby przyznał krajowej stacyi doświadczalnej dla produktów naftowych prawo publiczności;

5) aby udzielił subwencyę z funduszków państwowych na potrzeby krajowej stacyi doświadczalnej dla produktów naftowych;

6) aby przyczynił się w możliwie najwyzszej kwocie do kosztów budowy gmachu dla pomieszczenia obu krajowych stacyi doświadczalnych a zatem stacyi doświadczalnej dla produktów naftowych oraz krajowej stacyi ceramicznej;

7) aby wziął pod rozwagę sprawę reorganizacyi szkoły górniczej we Wieliczce oraz sprawę ewentualnego założenia niższej szkoły górniczej we wschodniej części kraju w szczególności w mieście Kaluszu;

8) aby po porozumieniu się z Wydziałem krajowym przedłożył do ustawodawczego załatwienia projekt noweli do ustaw państwowych naftowych obejmujący potrzebne zmiany względnie uzupełnienia postanowień odnoszących się do formy ułożenia prawnych stosunków kilku współuczestników pola naftowego.

9) aby polecił właściwym sądom, aby stosownie do §. 23. ust. naftowej noweli państwowej z dnia 9. stycznia 1907 nr. 7 dz. u. p. względnie §. 90. naftowej ustawy krajowej z urzędu, nie czekając na wniośki stron interesowanych założył bezzwłocznie osobne wykazy księgi naftowej dla praw do wydobywania ropy, o ile polegają na wpisie do ksiąg gruntowych;

10) aby przedłożył do ustawodawczego załatwienia projekt noweli do ustaw pań-

stwowych o wymiarze podatku zarobkowego i osobisto-dochodowego w tym kierunku aby:

a) obowiązek płacenia podatku zarobkowego rozpoczynał się dopiero z chwilą, kiedy kopalnia staje się produktywną,

b) wymiar podatku zarobkowego dla przemysłu naftowego obejmował tylko ten okres, w którym ropa istotnie jest wydobywana,

c) aby władza obowiązana była podać opodatkowandmu w całej osnowie opinię znawcy,

d) aby wymiar podatku osobisto dochodowego następował według wyniku poprzedniego roku kalendarzowego z uwzględnieniem jak najkrótszej amortyzacyi wkładu;

11) aby przed wydaniem nowel podatkowych wzmiankowanych w rezolucyach pod L. 10. polecił przynajmniej władzom podatkowym, aby w stosowaniu przepisów obecných ustaw podatkowych uwzględniały wszelkie wyjątkowe właściwości tego przemysłu, a w szczególności te przerwy, które chwilowo powstają: wskutek czyto zagwożdżenia szybu czy zaniechania wydobywania nieopłacającej eksploatacyi ilości ropy i wiercenia do głębszego horyzontu;

12) aby w najbliższym czasie i z należytem pośpiechem wyposażył i wykształcił linie kolejowe służące do transportu ropy, stosownie do spodziewanych wymogów, w pierwszym rzędzie:

a) rozszerzył i należyście wyposażył stacyę kolejową w Borysławiu,

b) zbudował drugi tor między Borysławiem a Drohobyczem,

c) rozszerzył i wyposażył zakłady stacyjne w Drohobyczu, Stryju i Chyrowie, oraz

d) ułatwił prowadzenie większej ilości pociągów na liniach z Drohobycza do Chyrowa i z Drohobycza do Stryja względnie

Lwowa, przez budowę wymijalni, stacyi lub drugiego toru;

Sprawozdaniem niniejszem załatwia się:

a) petycję krajowego Towarzystwa naftowego ls. 2302/08 w sprawie niestusznego opodatkowania przemysłu naftowego;

b) petycję stałej delegacji Zjazdu lekarzy i przyrodników polskich l. 533 w sprawie utworzenia krajowego Zakładu dla geologii stosowanej;

c) wniosek p. Kurowca i tow. w sprawie założenia niższej szkoły górniczej w Kaluszu.

Marszałek otwiera rozprawę ogólną.

Przemawia p. Halban.

Przemawia p. Wasung i stawia następującą rezolucję:

Zważywszy na to, że wprowadzenie w życie Zakładu geologicznego uległo zwłoce, a przez to systematyczne badania geologiczne kraju się opóźnią, Sejm poleca Wydziałowi krajowemu, by w celu częściowego przynajmniej zaradzenia złemu, do budżetu krajowego na rok 1900 w rubr. XI „Górnictwo“ wstawił wyższą kwotę w pozycyi „Na badanie kraju w celu zastawienia użytecznych kopalni i popularnego ich występowania.

Izba popiera tę rezolucję p. Wasunga.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca.

Izba przystępuje do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca czyta:

I. Sprawozdanie Wydziału krajowego z czynności górniczych w r. 1907 przykuje się do wiadomości.

Izba bez rozprawy uchwala wniosek I. komisji.

Sprawozdawca czyta:

II. Poleca się Wydziałowi krajowemu:

1) a) aby w drodze ankiety złożonej z interesentów kopalni węglowych oraz techników górniczych w najbliższym czasie zastanowił się nad możliwością współdziałania kraju zwłaszcza w kierunku nabywania względnie zgłaszania na rzecz kraju wyłączności górniczych na węgiel, oraz nad sposobami zmierzającymi do rozpoczęcia przez kraj robót poszukiwawczych za węglem;

b) aby, o ile wynik ankiety stwierdzi potrzebę czynnej akcji kraju, wstawił poczynszy od r. 1910 do budżetu krajowego odpowiednie na ten cel kredyty;

2) aby wystarał się u c. k. Rządu o wydanie opinii w sprawie opracowanego przez Wydział krajowy projektu zmiany statutu krajowej szkoły górniczej i wiertniczej w Borysławiu;

3) aby przystąpił do budowy krajowej szkoły górniczej i wiertniczej w Borysławiu i aby o stanie robót zdał sprawozdanie na najbliższej sesji sejmowej;

4) aby tytułem stałej rocznej subwencji na utrzymanie szkoły górniczej w Dąbrowie dla potrzeb zachodnio-galicyskiego i wschodnio-śląskiego zagłębia węglowego wyznaczył odpowiednią kwotę i wstawił ją do budżetu krajowego poczynszy od roku 1909;

5) aby przyspieszył ostateczne załatwienie rokowań z c. k. Rządem w sprawie założenia we Lwowie krajowego Zakładu dla geologii stosowanej i aby przedłożył na najbliższej sesji sejmowej ostateczne wnioski co do budowy i organizacyi takiego zakładu;

6) aby w drodze ankiety przy współudziale interesentów przemysłu naftowego zastanowił się nad zmianami względnie nad ubezpieczeniem tych ustępów krajowej ustawy naftowej z dnia 22. marca 1908 Dz.

ust. i rozp. kr. nr. 61, które zawierają postanowienia co do formy ułożenia prawnych stosunków kilku współuczestników pola naftowego:

7) aby teje samej ankiecie zwołać się mającej dla przeprowadzenia projektu zmiany względnie uzupełnienia niektórych postanowień krajowej ustawy naftowej podał myśl reorganizacji krajowej stacji doświadczałnej dla produktów naftowych a o wynikach ankiety przedłożył wraz z projektem nowego statutu sprawozdanie na najbliższej sesji sejmowej;

8) aby przystąpił do reorganizacji krajowej Rady górniczej tak co do składu jak co do ilości zasiadających w niej członków i aby na najbliższej sesji sejmowej przedłożył nowy statut rady;

9) aby zbadał sprawę wymiaru opłat z tytułu datków konkurencyjnych przez przedsiębiorstwa tylko czasowo w gminie operujące i przedłożył w tej mierze odpowiednie wnioski uwzględniające o ile możliwości wywody petycji krajowego Towarzystwa naftowego z dnia 5. marca 1907 l. 798.

Marszałek otwiera rozprawę i zapytuje, czy nie jest to pomyłką druku w punkcie 4. wniosku II. komisji cyfra „1909“ i oznajmia, że jego zdaniem winna być cyfra „1910“.

Przemawia p. Bandrowski i stawia następujące poprawki:

aby w punkcie 1) po słowach „oraz techników górniczych“ dodać słowa: „przy współdziałaniu sfer poselskich“.

2) aby w punkcie 1) lit. b) zamiast słów: „począwszy od roku 1910“ wstawić słowa: „natychmiast do dyspozycji Wydziału krajowego“.

Izba popiera poprawki p. Bandrowskiego.

Przemawia członek Wydziału krajowego p. Jahl.

Przemawia p. Bandrowski i oznajmia, że cofa swą drugą poprawkę.

Przemawia p. Hanczakowski i stawia następujące poprawki do wniosku II. komisji:

1) lit. 1) a) na końcu dodać słowo: „i za pokładami cementowymi“;

2) lit. 6) wniosku II. komisji po słowach: „tych ustępów“ dodać słowa: „państwowej ustawy naftowej“.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca i przyjmuje 1) poprawkę p. Bandrowskiego.

Na zapytanie Marszałka, zwrócone do p. sprawozdawcy co do poprawek p. Hanczakowskiego, przemawia p. sprawozdawca.

Marszałek odczytuje poprawkę pierwszą do lit. 1. a) p. Hanczakowskiego, którą to poprawkę Izba popiera.

Izba uchwała wniosek II. lit. 1. a) komisji wraz z poprawką pierwszą p. Bandrowskiego, przyjętą przez p. sprawozdawcę i następnie odrzuca poprawkę pierwszą do lit. 1. a) p. Hanczakowskiego.

Izba popiera poprawkę 2-gą p. Hanczakowskiego, odczytaną przez Marszałka, następnie uchwała wniosek II. lit. 6) komisji, a oddzielnie odrzuca poprawkę drugą p. Hanczakowskiego.

Marszałek udziela głosu p. sprawozdawcy do punktu 4. wniosku II. komisji.

Przemawia p. sprawozdawca.

Marszałek oznajmia, że mimo zamknięcia rozprawy zmuszony jest udzielić głosu w celu wyjaśnienia sprawy.

Przemawia członek Wydziału krajowego p. Jahl.

Przemawia p. Korol.

Przemawia p. sprawozdawca.

Przemawia członek Wydziału krajowego p. Jahl dla sprostowania faktów.

Marszałek wyjaśnia, że w razie, gdyby Izba uchwaliła wniosek II. lit. 4) komisji, uchwała ta byłaby niewykonalną.

P. sprawozdawca oznajmia, że cofa punkt 4) wniosku II. komisji.

Marszałek odczytuje poprawkę p. Wasunga, która opiewa:

Zważywszy na to, że wprowadzenie w życie Zakładu geologicznego uległo zwłoce, a przez to systematyczne badania geologiczne kraju się opóźnią, Sejm poleca Wydziałowi krajowemu, by w celu częściowego przynajmniej zaradzenia zlemu, do budżetu krajowego na rok 1910 w rubr. XI. „Górnictwo“ wstawił wyższą kwotę w pozycji „Na badanie kraju w celu zestawienia użytecznych kopalń i popularnego opisu ich występowania“.

Izba uchwała wniosek II. komisji lit. 1. b) 2., 3. z opuszczeniem lit. 4. i uchwalonego poprzednio lit. 6. wraz z rezolucją p. Wasunga.

Sprawozdawca czyta:

III. Wzywa się c. k. Rząd:

1) aby dla transportu węgla krajowego na szlakach wszystkich kolei państwowych w Galicji i na Bukowinie przyznał taryfę wyjątkową II.;

2) aby nie udzielał nlg cłowych na wprowadzenie zagranicznych surogatów woskowych dla celów uszlachetnienia przetróbki (im Veredlungsverkehre);

3) aby wobec dokonyującego się rozwoju kopalnictwa krajowego wykonał rezolucję Wysokiego Sejmu o kreowanie wydziału górniczo-hutniczego przy c. k. Szkole politechnicznej we Lwowie;

4) aby przyznał krajowej stacyi doświadczalnej dla produktów naftowych prawo publiczności;

5) aby udzielił subwencyę z funduszków państwowych na potrzeby krajowej stacyi doświadczalnej dla produktów naftowych;

6) aby przyczynił się w możliwie najwyższej kwocie do kosztów budowy gmachu dla pomieszczenia obu krajowych stacyi doświadczalnych, a zatem stacyi doświadczalnej dla produktów naftowych oraz krajowej stacyi ceramicznej;

7) aby wziął pod rozwagę sprawę reorganizacji szkoły górniczej w Wieliczce, oraz sprawę ewentualnego założenia niższej szkoły górniczej we wschodniej części kraju, w szczególności w mieście Kałuszu;

8) aby po porozamieniu się z Wydziałem krajowym przedłożył do ustawodawczego załatwienia projekt noweli do ustaw państwowych naftowych, obejmujący potrzebne zmiany, względnie uzupełnienia postanowień odnoszących się do formy ułożenia prawnych stosunków kilku współuczestników pola naftowego;

9) aby polecił właściwym sądom, aby stosownie do §. 23. ust. naftowej noweli państwowej z dnia 9. stycznia 1907 nr. 7 Dz. u. p., względnie §. 90. naftowej ustawy krajowej z urzędu, nie czekając na wnioski stron interesowanych, założył bezzwłocznie osobne wykazy księgi naftowej dla praw do wydobywania ropy, o ile polegają na wpisie do ksiąg gruntowych;

10) aby przedłożył do ustawodawczego załatwienia projekt noweli do ustaw państwowych o wymiarze podatku zarobkowego i osobisto-dochodowego w tym kierunku aby:

a) obowiązek płacenia podatku zarobkowego rozpoczynał się dopiero z chwilą, kiedy kopalnia staje się produktywną,

b) wymiar podatku zarobkowego dla przemysłu naftowego obejmował tylko ten okres, w którym ropa istotnie jest wydobywaną,

c) aby władza obowiązana była podać opodatkowanemu w całej osnowie opinię znawcy,

d) aby wymiar podatku osobisto-dochodowego następował według wyniku

poprzedniego roku kalendarzowego z uwzględnieniem jak najkrótszej amortyzacji wkładu;

11) aby przed wydaniem nowel podatkowych wzmiankowanych w rezolucjach pod l. 10, polecił przynajmniej władzom podatkowym, aby w stosowaniu przepisów obecnych ustaw podatkowych uwzględniały wszelkie wyjątkowe właściwości tego przemysłu, a w szczególności te przerwy, które chwilowo powstają, wskutek czyto zagwoźdżenia szybu czy zaniechania wydobywania nieopłacającej eksploatacji ilości ropy i wiercenia do głębszego horyzontu;

12) aby w najbliższym czasie i z należytych pośpiechem wyposażył i wykształcił linie kolejowe służące do transportowania ropy, stosownie do spodziewanych wymogów, a w pierwszym rzędzie:

a) rozszerzył i należyście wyposażył stację kolejową w Borysławiu,

b) zbudował drugi tor między Borysławiem a Drohobyczem,

c) rozszerzył wyposażył zakłady stacyjne w Drohobyczu, Stryju i Chyrowie, oraz

d) ułatwił prowadzenie większej ilości pociągów na liniach z Drohobycza do Chyrowa i z Drohobycza do Stryja względnie Lwowa, przez budowę wymijalni, stacji lub drugiego toru;

Sprawozdaniem niniejszem załatwia się:

a) petycję krajowego Towarzystwa naftowego l. s. 2392/08 w sprawie niesłusznego opodatkowania przemysłu naftowego;

b) petycję stałej delegacji Zjazdu lekarzy i przrodników polskich l. 533 w sprawie utworzenia krajowego Zakładu dla geologii stosowanej;

c) wniosek posła Kurowca i towarzyszy w sprawie założenia niższej szkoły górniczej w Kałuszu.

Marszałek ~~otwiera~~ rozprawę.

Przemawia p. Baudrowski i stawia następującą poprawkę:

Dodatek do p. III. wniosku komisji a to do ustępu 4. po słowie „prawo publiczności“ dodać:

„i zorganizował przy c. k. państwowej szkole przemysłowej w Krakowie stację doświadczalną dla badania kopalni i wytworów kopalnianych“.

Izba popiera tę poprawkę p. Bandrowskiego.

Przemawia członek Wydziału krajow. p. Jahl i stawia poprawkę:

w punkcie b) dodać:

„jak również do kosztów budowy, urządzenia i utrzymania krajowego zakładu geologicznego“.

Izba popiera tę poprawkę p. Jahla.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca i przyjmuje poprawkę p. p. Bandrowskiego i Jahla, a zarazem cofa punkt 1) III. wniosku komisji.

Izba uchwała wniosek III. komisji wraz z poprawką pp. Baudrowskiego i Jahla przyjętymi przez p. sprawozdawcę z opuszczeniem punktu 1) tego wniosku, cofniętego imieniem komisji przez p. sprawozdawcę.

Następuje:

Pierwsze czytanie wniosku p. Lewickiego i tow. w sprawie zmiany niektórych postanowień ustawy gminnej i o ordynacji wyborczej gminnej z 12. sierpnia 1866 Dz. u. kr. Nr. 19.

Przemawia p. Lewicki uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi na odesłanie tego wniosku do komisji gminnej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie wniosku p. Lewickiego i tow. o utworzenie gimnazjum z ruskim językiem wykładowym w Robotynie.

Przemawia p. Lewicki uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi na odesłanie tego wniosku do komisji szkolnej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie wniosku p. Bernadzikowskiego i tow. w sprawie zbadania rentowności i użyteczności kolei Słotwina-Brzesko z N. Sązem, względnie Marcinkowicami.

Przemawia p. Bernadzikowski uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi na odesłanie tego wniosku do komisji kolejowej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie wniosku p. Tymoteusza Starucha i tow. w sprawie dostarczania soli bydłowej mieszkańcom powiatu brzeżańskiego.

Przemawia p. T. Staruch uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi na odesłanie tego wniosku do komisji solnej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie wniosku p. Makucha i tow. w sprawie zmiany art. 9. ustawy z 11. czerwca 1905 Nr. 73 Dz. u. kr. o stosunkach prawnych stanu nauczycielskiego w szkołach ludowych.

Przemawia p. Makuch uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym

wnosi na odesłanie tego wniosku do komisji szkolnej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Marszałek oznajmia, że następny punkt porządku dziennego, a mianowicie:

Pierwsze czytanie wniosku p. Wrześniowskiego i tow. o utworzenie Starostwa w Rymanowie;

usuwa z porządku dziennego, z powodu nieobecności wnioskodawcy.

Następuje:

Pierwsze czytanie wniosku p. Dumki i tow. w sprawie dostarczenia soli bydłowej mieszkańcom powiatu tarnopolskiego.

Przemawia p. Dumka uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi na odesłanie tego wniosku do komisji solnej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie wniosku p. Ku owca i tow. w sprawie poszukiwania za sylwinem w kopalniach kałuskich celem ewentualnej eksploatacji.

Przemawia p. Kurowiec uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi na odesłanie tego wniosku do komisji gospodarstwa krajowego.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie wniosku p. Krynickiego i tow. w sprawie przyjęcia budowy drogi Słotwina-Nadwórna na fundusz krajowy.

Przemawia p. Krynicki uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi na odesłanie tego wniosku do komisji drogowej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie wniosku p. Krynickiego i tow. w sprawie budowy mostu na rzece Maniawa w gminie Kryczka, powiatu bohorodczańskiego.

Przemawia p. Krynicki uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi na odesłanie tego wniosku do komisji drogowej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie wniosku p. Jampolskiego i tow. w sprawie częściowej zmiany ustawy z dnia 19. lipca 1905 Dz. u kr. Nr. 73 o stosunkach prawnych nauczycieli w publicznych szkołach ludowych.

Przemawia p. Jampolski uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi na odesłanie tego wniosku do komisji szkolnej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie wniosku p. Merunowicza i tow. w sprawie środków, zmierzających do ekonomicznego i kulturalnego podniesienia powiatów.

Przemawia p. Merunowicz uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi na odesłanie tego wniosku do komisji gminnej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie wniosku p. Jedynaka i tow. w sprawie budowy mostu na rzece Wistoce koło Dębicy.

P. Skołyżewski podtrzymuje ten wniosek p. Jedynaka i pod względem formalnym

i wnosi na odesłanie tego wniosku do komisji drogowej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie wniosku p. Tertila w sprawie trwałego urzędowania komisji sejmowej dla reformy wyborczej.

P. Skarbek podtrzymuje ten wniosek p. Tertila i pod względem formalnym wnosi na odesłanie tego wniosku do komisji reformy wyborczej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie wniosku p. Antoniego Starucha i tow. w sprawie przyjęcia na kraj powiatowej drogi Ustrzyki dolne-Lutowiska do Cisny.

P. T. Staruch podtrzymuje ten wniosek p. A. Starucha i pod względem formalnym wnosi o odesłanie tego wniosku do komisji drogowej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie wniosku p. Bisa i tow. w sprawie udzielenia soli kuchennej gminom powiatu niskiego.

Przemawia p. Bis uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi na odesłanie tego wniosku do komisji solnej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Marszałek oznajmia, że następny punkt porządku dziennego, a mianowicie:

Pierwsze czytanie wniosku p. Długosza i tow. w sprawie zawarcia kontraktu z krajowym Związkiem producentów ropy co do dzierżawy publicznych zbiorników

dla magazynowania ropy, usuwa z powodu nieobecności wnioskodawcy.

Następuje:

Pierwsze czytanie wniosku p. Szweda i tow. w sprawie rekonstrukcyi drogi gminnej, prowadzącej od Radziechowa do granicy węgierskiej.

Przemawia p. Szwed uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi na odesłanie tego wniosku do komisji drogowej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie wniosku p. Lewickiego i tow. w sprawie regulacyi rzeki Świerza w powiecie rohatyńskim.

Przemawia p. Lewicki uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi na odesłanie tego wniosku do komisji gospodarstwa krajowego.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie wniosku p. Styły i tow. w sprawie powszechnego ubezpieczenia na starość i na wypadek niezdolności do pracy.

Przemawia p. Styła uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi na odesłanie tego wniosku do komisji administracyjnej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie wniosku pp. Kędziora, Sękowskiego i tow. o utworzenie sądu powiatowego w Przecławiu powiatu mieleckiego.

Przemawia p. Kędzior uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi

na odesłanie tego wniosku do komisji prawniczej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie wniosku p. Winniczuka i tow. o zapomogę dla gminy Opryszowce na odbudowanie zniszczonej powodzią drogi.

P. Kiweluk podtrzymuje ten wniosek p. Winniczuka i pod względem formalnym wnosi na odesłanie tego wniosku do komisji drogowej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie wniosku p. Cielucha i tow. w sprawie budowy drogi Jastrzębia-Bieśnik.

Przemawia p. Cieluch uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi na odesłanie tego wniosku do komisji drogowej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie wniosku p. Jedynaka i tow. w sprawie utworzenia sądu powiatowego w Wielopolu skrzyńskim powiatu ropczyckiego.

P. Krężel podtrzymuje ten wniosek p. Jedynaka i pod względem formalnym wnosi na odesłanie tego wniosku do komisji prawniczej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie wniosku p. Bisa i tow. w sprawie obwałowania rzeki Sanu w powiecie niskim.

Przemawia p. Bis uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi na odesłanie tego wniosku do komisji gospodarstwa krajowego.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie wniosku p. Winniczuka i tow. o przyspieszenie regulacji rzeki Bystrzycy nadwórniańskiej w powiecie stanisławowskim.

P. T. Staruch podtrzymuje ten wniosek p. Winniczuka, a pod względem formalnym wnosi na odesłanie tego wniosku do komisji wodnej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie wniosku p. Kleskiego i tow. o zaliczenie miasta Kołomyi do 2. klasy dodatku aktywalnego dla urzędników państwowych.

P. Skarbek podtrzymuje ten wniosek p. Kleskiego, a pod względem formalnym wnosi na odesłanie tego wniosku do komisji administracyjnej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie wniosku p. Senyka i tow. w sprawie zmiany formy topki soli.

P. Tracz podtrzymuje ten wniosek p. Senyka i pod względem formalnym wnosi na odesłanie tego wniosku do komisji solnej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie wniosku p. Skrzyńskiego i tow. o utworzenie c. k. Starostwa w Dynowie.

Przemawia p. Skrzyński uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi na odesłanie tego wniosku do komisji administracyjnej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie wniosku p. Myroniuka-Zajaczuka i tow. w sprawie regulacji dopływów rzeki Prutu w powiatach kołomyjskim i peceziżyńskim.

Przemawia p. Myroniuk-Zajaczuk uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi na odesłanie tego wniosku do komisji gospodarstwa krajowego.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie wniosku p. Rutowskiego i tow. w sprawie utworzenia krajowego szpitala dla chorób zakaźnych we Lwowie.

P. Skarbek podtrzymuje ten wniosek p. Rutowskiego i pod względem formalnym wnosi o odesłanie tego wniosku do komisji sanitarnej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie p. Górskiego i tow. w sprawie obwałowania rzeczki Stradomki na przestrzeni gruntów miejskich w Łapanowie (powiat Bochnia).

Przemawia p. Górski uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi na odesłanie tego wniosku do komisji gospodarstwa krajowego.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Marszałek oznajmia, że w bieżącym tygodniu umieści na porządku dziennym wybór członków Wydziału krajowego i wzywa

sekretarzy do odczytania złożonych wniosków i interpelacyj.

Sekretarze p. p. Skwarko, a następnie Urbański odczytują zgłoszone wnioski i interpelacje, które opiewają:

W n i o s e k

posła Tracza i tow. w sprawie budowy mostu na Czeremoszu na „Wygodzie“ między Jasionowem a Krasnołą, powiatu kosowskiego.

Podpisani wnoszą:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Wzywa się Wydział krajowy, aby kosztem funduszu krajowego przystąpił do budowy mostu na „Wygodzie“ na rzece Czeremoszu między Jasionowem a Krasnołą w powiecie kosowskim.

Wnioskodawca:
Tracz w. r.

Dudykiewicz, Myroniuk-Zajaczuk, Kryswaty, Hanczakowski, Krynicki, Senyk, Kołpaczkiwicz, Korol, Kurowiec, Kiweluk, T. Staruch, Sandulak, Lewicki, Sodomora.

W n i o s e k

posła Tracza i towarzyszy w sprawie regulacji rzek Rybnicy i Pistańki w powiecie kosowskim.

Podpisani wnoszą:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Wzywa się Wydział krajowy, aby w porozumieniu z c. k. Rządem przystąpił co rychlej do regulacji rzek Rybnicy i Pistańki w powiecie kosowskim.

Wnioskodawca:
Tracz w. r.

Hanczakowki, Kryswaty, Korol, Oleśnicki, Kiweluk, Kurowiec, Sandulak, Dumka, Sodomora, Kołpaczkiwicz, Senyk, Krynicki, Myroniuk-Zajaczuk.

I n t e r p e l a c y a

posła Eugeniusza Oleśnickiego do c. k. Rządu w sprawie samowolnego wprowadzenia przez Radę szkolną okręgową w Buczaczcu, w gminie Bilawiniec -- wykładowego języka polskiego w szkole i niezatwierdzenia uchwał z wniosków Rady gminnej w Bilawiniecach, co do przemiany języka wykładowego polskiego na ruski.

Gmina Bilawiniec powiatu buczackiego liczy dusz: 750 Rusinów, 50 łacinników, 20 Żydów. Wszyscy prócz dwu rodzin używają języka ruskiego. Przed 10 laty gmina bez pomocy funduszu szkolnego krajowego, bez pomocy obszaru dworskiego kupiła za 6.200 kor. realność i pobudowała szkołę i postarała się ze swego majątku o pole i inwentarz dla szkoły.

„Jure caduco“ w szkole tej wprowadzono język wykładowy polski i gdy gmina o tem się dowiedziała, poczęła wdrażać kroki, by tę jej wyrządzoną krzywdę naprawiono.

Skutek tych zabiegów był taki, że zamiast uczynić zadość uprawnionemu żądaniu gminy, poczęła Rada szkolna okręgowa to obiecankami zapomogi, to groźbami, nakłaniać Radę gminną do intabulacji budynku szkolnego i ogrodu na rzecz funduszu szkolnego -- lecz gdy te zabiegi się nie powiodły, chcą ogłosić budynek szkolny walącym się (baufällig) i zniewolić mieszkańców posyłać dzieci do szkoły w sąsiedniej wsi Starych Petlikowcach, rozumie się za grubą opłatą.

Budynek szkolny stoi zaledwie 10 lat i jest w zupełnie dobrym stanie -- a naprawy potrzebne co roku gmina wykonuje.

W lutym b. r. Rada gminna Bilawiniec wniosła podania dwa jednobrzmiące, do c. k. krajowej Rady szkolnej i do okręgowej Rady szkolnej, zuowu żądając przemiany języka wykładowego w swej szkole na ruski.

Lecz tak, na te podania jak i na wiele poprzednich niema dotychczas załatwienia.

Zapytujemy przeto c. k. Rząd:

Czy i w tych gminach, gdzie uchwalają przemianę języka wykładowego na polski, tak długo czekają gminy na orzeczenie Rad szkolnych, jak gmina Bilawiniec, na załatwienie zmiany języka wykładowego na ruski?

Czy i kiedy już raz załatwią tak c. k. Rada szkolna krajowa, jak c. k. Rada szkolna okręgowa w Buczaczu usprawiedliwione i słuszne żądanie gminy Bilawiniec co do przemiany języka w szkole z polskiego na ruski?

Jak długo w szkole w Bilawiniecach będzie praktykowany system przeciwny wszelkiej pedagogii - że dzieci uczą nie w ich mowie ojczystej?

Interpelant:
Oleśnicki.

Kiweluk, Sodomora, Dumka, Krysowaty, Sandulak, Hanczakowski, Kurowiec, Skwarko, Korol, Makuch, Tracz, Winniczuk, A. Staruch, T. Staruch.

I n t e r p e l a c y a

posła Tracza i tow. do c. k. Rządu w sprawie przyspieszenia regulacji Czeremoszu białego i czarnego w powiecie kosowskim.

Jak to powszechnie wiadomo, wylewy rzek Czeremoszu czarnego i białego, wyrządzają rok rocznie wielkie szkody nadbrzeżnym gospodarzom dotyczących gmin powiatu kosowskiego, położonych nad ich brzegami. Szkody te w tym roku wskutek ulewnych deszczów w większej części jak zwykle dotknęły ludność powiatu kosowskiego.

Mianowicie woda, wystąpiwszy z brzegów, pozalewała okoliczne grunta, powyrzynała i pounosiła z sobą całe obszary przybrzeżnych majątków, wyrządzając tem samem właścicielom nieobliczone straty.

Wskutek uchwały sejmowej z 4. listopada 1904 i powodującej w następstwie pozwolenia c. k. ministerstw spraw wewnętrznych i rolnictwa, miał Rząd przystąpić do zrobienia planów i kosztorysów regulacji Czeremoszów. Dotychczas jednak akcyja w tym kierunku jest powolną i bardzo mało w tej sprawie zdziałano.

Gdy regulacja Czeremoszów jest dla powiatu kosowskiego, jak to wyżej wykazano, sprawą nader piekącą a to tem więcej, że przy wykonaniu robót regulacyjnych uboga ludność powiatu kosowskiego mogłaby znaleźć zarobek, zapytują podpisani Wysoki c. k. Rząd:

Czy Wysoki c. k. Rząd zamierza bezwzględnie przystąpić do szybkiego wykonania planów i kosztorysów, jak niemniej do samej regulacji Czeremoszów w powiecie kosowskim?

Interpelant:
Tracz w. r.

Hanczakowski, Krysowaty, Korol, Oleśnicki, Kiweluk, Kurowiec, Sandulak, Dumka, Sodomora, Kołpaczkiwicz, Senyk, Dudykiwicz, Krynicki, Myroniuk-Zajeczuk.

I n t e r p e l a c y a

posła Tracza i tow. do c. k. Rządu w sprawie wyznaczenia rocznych jarmarków na dnię następujące po niedzielach i świętach.

Roczne jarmarki, które odbywają się w powiecie kosowskim w Kutach, Pistyniu i Kosowie, wyznaczone są zwykle na poniedziałki.

Wskutek tego wieśniacy, idący z dalszych gmin w interesach handlowych na te jarmarki, muszą wychodzić z domu już w niedzielę, są przeszkodzeni w wykonywaniu praktyk religijnych i zmuszeni opuszczać zwyczajne nabożeństwa.

Prócz tego wieśniacy, przyszedłszy już w niedzielę na jarmarki w wyżej wspomniane miasteczka, mają sposobność do zapijania się w dniu świątecznym.

Z tej przyczyny ujawniło się żądanie miejscowej ludności, by jarmark i roczne odbywały się we środy względnie czwartki. Na wypadek, gdyby na ten czas przypadały dni świąteczne, przedstawia się odpowiedniemi wyznaczyć jarmark na poprzedni lub następny tydzień.

Wobec tego zapytują podpisani:

Czy Wysoki c. k. Rząd skłonny byłby zarządzić wyznaczenie rocznych jarmarków nie na poniedziałki względnie dni poświęcone, lecz na środy i czwartki takich tygodni, w których niema świąt?

Interpelant
Tracz.

Hanczakowski, Krysowaty, Korol, Oleśnicki, Kiweluk, Kurowiec, Sandulak, Dumka, Sodomora, Kolpaczkiwicz, Senyk, Dudykiwicz, Krynicki, Myroniuk-Zajaczuk.

I n t e r p e l a c y a

posła Dra Kostia Lewickiego i tow. do Wysokiego c. k. Rządu w sprawie wyboru Zwierzchności gminnej we wsi Rakowie pow. dolinińskiego.

Dnia 24 lipca 1906 wybrano we wsi Rakowie nową Radę gminną a 15. listopada 1906 dokonano wyboru Zwierzchności gminnej. przyczem był obecnym komisarz c. k. Starostwa p. Smoleń.

Decyzją z 26. lutego 1907 L. 5557 poleciło c. k. Starostwo w Dolinie dawnemu wójtowi Bazylemu Ławrów rozpiścić uowy wybór Zwierzchności gminnej w Rakowie, który się odbył po deputacji u c. k. Namiestnik aż 25. lipca 1907 i wówczas to wybrano naczelnikiem gminy Iwana Ubrynowskiego. Ale mimo tego, że ten ostatni wybór odbył się zupełnie legalnie, dotąd nieprawnie urzęduje dawna Rada gminna i dawna Zwierzchność gminna w Rakowie; a c. k. Starostwo w Dolinie nie myśli powołać nowej Zwierzchności gminnej do urzędowania, a dawny wójt

Wasyl Ławrów już dwa lata urzęduje nieprawnie.

Z tych powodów zapytują podpisani Czy c. k. Rząd zechce wprowadzić w urzędowanie nowo wybraną Zwierzchność gminną we wsi Rakowie powiat: Dolina?

Interpelant
Kost Lewicki w. II

Oleśnicki, Dumka, Karol, Skarko, Tracz, Hanczakowski, M.-Zajaczuk, Kurowiec, Kiweluk, Sodomora, Sandulak, T. Staruch, A. Staruch, Makuch, Krysowaty.

W n i o s e k

posła Styły i tow. w sprawie poszukiwania i wydobywania skarbów podziemnych w zachodniej części kraju.

Wysoki Sejmie!

Zważywszy, że górnictwo naszego kraju nie rozwija się odpowiednio w miarę potrzeby, ani w miarę zawartych w ziemi skarbów, a tak bardzo pożądanym dla rozwoju przemysłu i podniesienia bogactwa naszej ludności;

zważywszy i to, że skarby nasze dostają się w ręce obcokrajowców, którzy skwarliwie wyzyskują prawa zajmowania i posiadania praw górniczych; aby zabezpieczyć się na te ytorjach bogactw, w naszej ziemi się znajdujących i aby temu fatalnemu stanowi rzeczy zapobiedz, podpisani wnioskują:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Sejm poleca Wydziałowi krajowemu, aby na najbliższej sesji Sejmu przyszedł z wnioskami, gdzie i w których stronach rozpocząć poszukiwania skarbów podziemnych i w jaki sposób zastrzedz sobie zajmowanie terenów ziemi przez obcokrajowców.

Wnioskodawca:
Styła.

Długosz, Jampolski, Kędzior, Bernadziko-wski, Stapiński, Stefczyk, Bojko, Lewako-

wski, Bis, Cieluch, Ptak, Krężel, Wasung,
Cipser.

W n i o s e k

posła Jana Bisa i tow. w sprawie budowy drogi dojazdowej do stacji kolejowej w Łętowni.

Wysoki Sejmie!

Droga dojazdowa do stacji kolejowej w Łętowni od gminy Kamień jest konieczną potrzebą, bo liczne gminy sąsiednie, jak Stainau, Wulka łętowska i Łętownia, nie mają żadnego dojazdu do stacji kolejowej w Łętowni.

Dojazd ten zagradza las p. hrabiego Tarnowskiego w dobrach Kopki przez który to las powyżej wspomnianym gminom nie pozwala przejeżdżać służba dworska. z powodu tego zmuszone są zaprzęgi, chcąc się dostać do kolei, objeżdżać aż na gminną groblę, to jest zamiast 3 kilometry zmuszeni jechać 9 kilometrów.

Nadto przez wybudowanie wspomnianego dojazdu kolejowego ułatwiłoby się dojazd koleją do powiatowego miasta Niska do władz powiatowych, gdzie prawie co dnia lud przyjeżdża w różnych sprawach.

Ułatwiłoby to mieszkańcom powyższych gmin dowóz do miasta handlowego Radnika i pozbywanie łatwiejsze wszelkich produktów rolnych.

Wobec tego podpisani wnoszą:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Poleca się Wydziałowi krajowemu, aby we właściwy sposób spowodował przyspieszenie dojazdu kolejowego z Kamienia przez Stainau i Wulkę łętowską do Łętowni w powiecie nizańskim.

Wnioskodawca:
Bis.

Bojko, Jedynek, Kędzior, Krężel, Cieluch, Cipser, Zardecki, Długosz, Ptak, Styła, Szwed, Stefczyk, Myjak, Witos.

I n t e r p e l a c y a

do Wysokiego c. k. Rządu.

Od całego szeregu lat domaga się ludność powiatu nowotarskiego kreowania sądu obwodowego w Nowym Targu, a to ze względu na wielkie oddalenie i niedogodną komunikację z Nowym Sączem, do którego dotąd powiat nowotarski przynależy.

Nadmienie tu wypada że sąd obwodowy w Nowym Sączu z powodu znacznego obszaru przydzielonego mu jest wprost przeciążony sprawami, z których prawie połowa pochodzi z Nowotarszczyzny. Sejm krajowy w uwzględnieniu słuszych życzeń ludności tegoż powiatu od dłuższego czasu rokrocznie wzywa Rząd do założenia sądu obwodowego w Nowym Targu, lecz jak dotąd bezskutecznie.

Wobec tego zapytują podpisani Wysoki Rząd:

Czy nie byłby skłonny do poczynienia odpowiednich kroków u Rządu centralnego celem jak najrychlejszego założenia sądu obwodowego w Nowym Targu?

Lwów, dnia 14. października 1908.

Interpelant:
BednarSKI.

Michałowski, Doliński, Schätzel, Jabłoński, Skarbek, Sala, Maryewski, Kleski, Niementowski, Długosz, Leo, Maiss, Rutel, Federowicz.

I n t e r p e l a c y a

posła Krężła i tow. do c. k. Komisarza rządowego w sprawie wymiaru podatku zarobkowego od młynarstwa Józefowi Kiziorowi w Dąbiu powiatu mieleckiego.

Józef Kizior w Dąbiu powiat Mielec, właściciel 9 morgów gruntu z zabudowaniami i inwentarzem, oraz młyna wiatraka, został wezwany przez władze podatkowe do płacenia podatku zarobkowego za mły-

narstwo za lata 1904, 1906 i I. półrocze 1907, w łącznej kwocie 17 K 59 hal.

Ponieważ grożono mu egzekucją, kwotę powyższą zapłacił, a przeciw niesłusznemu wymiarowi podatku wniósł rekurs, wskutek którego od płacenia owego podatku został uwolniony.

Udał się zatem do c. k. urzędu podatkowego w Mielecu, żądając zwrotu zapłaconej kwoty 17 K 59 hal, w urzędzie tym powiedziano mu, że kwotę tę zwrócić ma urząd podatkowy w Radomyślu wielkim.

Gdy się udał do urzędu podatkowego w Radomyślu wielkim z żądaniem zwrotu nadpłaty, odesłano go znów następnie do Mielca, a stamtąd do Radomyśla, z czego skutek jest ten, że do dnia dzisiejszego nadpłata ta nie jest mu zwróconą.

Ponieważ podobne postępowanie władz podatkowych w powiecie mieleckim jest dla ludności nieznośnem i nie powinno być dłużej cierpianem, gdyż budzi rozgoryczenie i nieufność u ludności, przeto podpisani zapytują c. k. Komisarza rządowego:

1) Czy postępowanie władz podatkowych w powiecie mieleckim jest mu wiadome i co zamierza uczynić, aby to ustało?

2) Czy zechce poczynić odpowiednie starania, ażeby urząd podatkowy w Radomyślu wielkim zwrócił Józefowi Kiziorowi kwotę 17 K 59 hal?

Lwów, dnia 19. października 1908.

Interpelant:
Krężel.

Bernadzikowski, Bojko, Lewakowski, Bis, Ptak, Wasung, Stapiński, Cipser, Cieluch, Kędzior, Styła, Skołyszewski, Jampolski, Stefczyk.

I n t e r p e l a c y a

posła Krężla i tow. do c. k. Komisarza Rządowego w sprawie przypisania podatku zarobkowego Józefowi Charazmusowi recte Erazmusowi w Zassowie pow. Pilzno.

Józef Charazmus recte Erazmus w Zassowie powiatu pilzneńskiego jest właścicielem 10-iu morgów gruntu z zabudowaniami i inwentarzem, ponadto dzierżawi 4 morgi gruntu i z tego utrzymuje się z rodziną złożoną z 4 osób.

Ażeby uzyskać większe korzyści z tego gospodarstwa na utrzymanie się z rodziną i opłacenie podatków i innych dauin, oddaje się hodowli koni w ten sposób, że: od czasu do czasu kupuje na targach okolicznych po kilka lichych koni, które przez czas kilku tygodni hoduje na swem gospodarstwie.

Wskutek jego zabiegów i pracy konie te wypasają się, a gospodarz ów sprzedawszy je, zarabia jaki taki grosz.

Władze podatkowe w Pilźnie pod szczególniejszą opiekę wzięły tego gospodarza i wymierzyły mu podatek zarobkowy od handlu końmi za lata od 1904 do 1908 wraz z należnościami egzekucyjnymi w łącznej kwocie 172 kor. 99 hal.

C. k. Starostwo w Pilźnie rezolucją z 21. września 1903 l. 5469/8 zezwoliło na zajęcie egzekucyjne i klaczy temu włościaninowi, wystawienie jej na publiczną sprzedaż w dniu 20—21. października i 7—10. grudnia 1908 r.

Ponieważ wymiar tego podatku jest niesłuszny — gdyż każdemu gospodarzowi wolno jest hodować konie, bydło, nierogaciznę i t. p., ażeby uzyskać możliwie jak najwyższe korzyści z gospodarstwa, z którego przecież opłaca znaczny podatek gruntowy i domowy — dlatego postępowanie władz podatkowych w Pilźnie jest niesłuszne i budzące nieufność u ludności wiejskiej. Podpisani zapytują przeto c. k. Komisarza rządowego:

1. Czy postępowanie powyższe Władz podatkowych w Pilźnie jest mu wiadome?

2. Czy zechce poczynić odpowiednie kroki, ażeby Józef Charazmus recte Erazmus w Zassowie od płacenia niesłusznie wymierzonego mu podatku zarobkowego od

handlu końmi za lata 1904—1908 wraz z kosztami egzekucyjnymi w łącznej kwocie 172 koron 99 hal. został uwolnionym?

Lwów, dnia 19. października 1908.

Interpelant:
Krężel.

Bernadziłowski, Bojko, Lewakowski, Wasung, Stefczyk, Cipser, Skołyśzewski, Styla, Bis, Stapiński, Cieluch, Ptak, Kędzior, Jampolski.

I n t e r p e l a c y a.

W myśl ustawy z dnia 25. maja 1907 (r. Dz. n. kr. z dnia 8. czerwca 1907 r. Nr. 49) wedle artykułu 16. tytułu II. należy się nauczycielom stałym dodatek na mieszkanie w wysokości oznaczonej osobno dla nauczycieli, osobno dla nauczycielek, dostosowanej w ustępach a), b), c), d) do klasy płac. Ponadto w ustępie ostatnim naprowadzonego artykułu ustawa przyznaje nauczycielom tymczasowym, o ile nie mają wolnego mieszkania w naturze, dodatek na mieszkanie wynoszący 10% ich wynagrodzenia.

C. k. Rada szkolna krajowa nie przyznaje dodatku na mieszkanie nauczycielkom, będącym żonami, lub córkami kierownika szkoły, który otrzymuje mieszkanie w naturze. Ponieważ brzmienie ustawy jest jasne i niedopuszczające żadnych wątpliwości, przeto stosowanie niniejszej ustawy w ten sposób jest jej wyraźnym ominięciem, nie zasługującym na nazwę „interpretacji“. Ustawa mówi wyraźnie w ostatnim

ustępie o „wolnem pomieszkaniu“, a przecież wolnem pomieszkaniem nie można nazwać mieszkania zajętego przez kierownika szkoły, choćby on był mężem lub ojcem nauczycielki. Władze rządowe w analogicznych wydatkach wobec żon urzędników, które są same urzędniczkami, nigdy w podobny sposób nie postępują:

Podpisani zapytują J. E. Pana Namiestnika, co zamierza uczynić, aby Rada szkolna krajowa zaprzestała stosowania ustawy powyższej wbrew jej brzmieniu na szkodę wyraźną nauczycielek?

Lwów, dnia 17. października 1908.

Interpelant:
Wasung.

Bandrowski, Skołyśzewski, Lewicki, T. Staruch, Maryewski, Landau, Bojko, Leo, Maiss, Tertil, Jahl, Marszałkowiez, Adam, Stapiński, Bis, Witos, Krężel, Mvjak, Styla, Jampolski, Makuch, Skwarko.

Marszałek oznajmia, że odczytane wnioski nmięści na porządku dziennym jednego z najbliższych posiedzeń interpelacye zaś odstąpi p. Komisarzowi rządowemu.

Marszałek zamyka posiedzenie, naznaczając następne na dzień 20. października 1908 godzinę 10 przed południem i odczytuje porządek dzienny następnego posiedzenia.

Koniec posiedzenia godzina 3 minut 28 po południu.

Marszałek krajowy:

Stanisław Badeni, w. r.

Sekretarze:

Mieczysław Urbański, w. r.
Zacharyasz Skwarko, w. r.